

DRAUGAS

PERIODICALS
April 18,

Vol. LXXXVIII

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

ANTRADIENIS - TUESDAY, BALANDŽIO - APRIL 18, 2000

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 04/17/00

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

Nr. 77

Kaina 50 c.

Apie V. Štusauską rašo amerikiečių analitikas

Vilnius, balandžio 17 d. (BNS) — Garsus JAV politikos apžvalgininkas Paul Goble yra susirūpinęs dėl procesų pokomunistinėse valstybėse ir konkrečiai Lietuvoje, kur atsakingos pareigos atitenka „ekstremaliesiems nacionalistams ir atvirai antisemitiniams lyderiams“.

Pirmadienį „Lietuvos Europos/Laisvės radijo“ apžvalgininkas P. Goble paskelbė analitinį straipsnį „Nauja raudonoji-rudoji koalicija“. Jame P. Goble teigia, kad praėjusią savaitę Kaune „politikos su antisemitinių išpuolių sąrašu laimėjo mero rinkimus tik todėl, kad už jį balsavo partija, artimai susijusi su senąja Komunistų partija ir saugumo elitu“. Anot P. Goble, 11 iš 41 vietų miesto taryboje V. Štusauskas gavo trijų balsų paramą iš „vienodai populistinės“ „Jaunosios Lietuvos“, tačiau buvo išrinktas miesto meru tik todėl, kad „Naujoji sąjunga, kuriai vadovauja buvęs kandidatas į prezidentus ir KGB pulkininko sūnus Artūras Paulauskas, jam atidavė aštuonis balsus“.

Vilniuje spaudos konferencijoje pirmadienį tai komentodamas Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis teigė matas „ryšį tarp ekstremizmo, šalies ar miesto įvaizdžio ir ekonomikos“. Anot Seimo pirmininko, tai jau nebe pirmas komentaras iš šalies. Anksčiau agentūra „Agence France

Presse“ komentavo, jog Lietuva turi viešųjų ryšių tarptautinių problemų, susijusių su antisemitizmu.

Seimo pirmininko teigimu, „ši situacija galėtų pakoreguoti mintis, jog galbūt kau-niečiai balsavo už Štusauską ne dėl jo antisemitinių išpuolių“.

„Manau, pagrindinis jo įvaizdis — tai kovotojo prieš turtinguosius, atseit, už vargšus, kuriuos jis kažkodėl vadiną ubagais“, sakė V. Landsbergis. Anot jo, „nuoseklus tos politikos vykdymas turėtų turtingųjų programai“ būti Kaune ir atimto turto iš-dalinimas ubagams, bet taip tikriausiai nebus, nes politi-kai viena kalba prieš rinki-mus, ir kita — po jų. V. Landsbergis sakė, jog „labai nenorėtų matyti pasekmių, kad Kaunas gali netekti kapi-talo, investicijų, paramos, pa-trauklumo kaip miestas“. V. Štusauskas kritiškai vertina švedų susivienijimo „Vatten-fal“ planuojamas investicijas į Kauno šilumos ūkį.

Kitoje spaudos konferen-cijoje opozicinės LDDP lyderis Česlovas Jursėnas teigė, kad neverta skubėti nuvertinant V. Štusauską veikimo galimy-bių. Pasak Č. Jursėno, „vienas dalykas, kai jis buvo gatvėje ir kovojo už valdžią, kitas — kai jis antrojo pagal dydį miesto galva, kai ant jo petių — at-sakomybė už šimtus tūkstan-čių žmonių“.

„Mažeikių naftos“ derybose su „Jukos“ pasiekta pažanga

Vilnius, balandžio 14 d. (Elta) — „Mažeikių naftos“ susivienijimas jau artimiausiu metu tikisi galutinai susitarti su Rusijos „Jukos“ verslove dėl ilgalaikio naftos tiekimo garantijų mainais už 10 procentų „Mažeikių naftos“ akcijų paketą. Apie tai penktadienį, apsilankę prezidentūroje, premjeras Andrius Kubilius ir ūkio ministras Valentinas Milaknis informavo valstybes vadovą Valdą Adamkų.

„Susitikime aptarėme naująją derybų su galimais naftos tiekėjais situaciją. Manau,

kad derybose su „Jukos“ kom-panija pasiekta didelis prog-resas. Šiuo metu turime aiš-kią schemą, koku būdu ir ko-kios sąlygomis galime šiai Rusijos bendrovei pasiūlyti įsigyti „Mažeikių naftos“ akcijų tai susiedami su ilgalaikio naftos tiekimo kontraktais“, sakė V. Milaknis po susitiki-mo prezidentūroje.

Ūkio ministro teigimu, ar-timiausiu metu Ūkio ministe-rija, „Mažeikių nafta“, „Wil-liams“ ir „Jukos“ dirbs akty-viai, kad būtų greičiau pa-siektas susitarimas.

Tautininkai parėmė raginimą susitelkti

Vilnius, balandžio 17 d. (BNS) — Į Lietuvos liberalų sąjungos (LLS) raginimą bur-tis dešiniuosiu ir centro poli-tinėms jėgoms kol kas atsi-liepė tik Tautininkų sąjunga, viena mažesniųjų Lietuvos partijų, neturinti didesnės įtakos nei Seime, nei savival-dybėse.

Spaudos konferencijoje pir-madienį LLS pirmininkas Ro-landas Paksas sakė, kad ben-dradarbiavimas su tautinini-kais prasidėjo dar prieš kovą vykusius savivaldybių rinki-mus.

Pasak R. Pakso, liberalai nėra gavę jokios oficialios kitų partijų reakcijos ar atsakymų, tačiau Centro sąjungos ir kon-servatorių atstovai viešai jau yra įvertinę liberalų iniciatyvą.

R. Paksas pažymėjo, kad li-beralų iniciatyva nekalba apie bloko ar koalicijos sukūrimą, o svarstomos galimybės bendra-darbiauti partijų „programų pagrindu tose srityse, kur jos

vienodos“. LLS pirmininkas sakė, jog dar anksti svarstyti, kas galėtų užimti dešiniųjų jėgų vadovo vietą. „Taip toli dar nesame nuėję, tai yra proceso pradžia“, pridūrė jis.

R. Pakso nuomone, dešini-niųjų jėgų vienijimuisi trukdo „vienoks ar kitos lyderių pa-mąstymas, Seimo rinkimų ir jų rezultatų matymas“. „Skal-dymo procesai, apėmę dešinia-sias jėgas, taip pat valdymo klaidos smarkiai jas susilpnino. Manau, kad netikslinga taip eikvoti jėgų, kurių reikia dideliems problemoms, esan-cioms dabar šalyje, spręsti“, pažymėjo LLS pirmininkas. Kartu jis pridūrė, kad jei iki Seimo rinkimų nepasidės vie-nijimosi procesas, tai po jų „dešinė pusė bus pakankamai silpna“.

LLS pareiškimas buvo pri-imtas balandžio 13 dieną val-dybos posėdyje. Pasak R. Pak-so, nė vienas valdybos narys neprieštaravo tokiai iniciaty-vai.

Nuotr.: Nesulaukusios iš specialiosios paskirties akcinės bendrovės „Lietuvos geležinkeliai“ administracijos palankių sprendimų, šios šakos profesinės sąjungos prie vyriausybės rūmų surengė protesto akciją prieš šalies geležinkelio sistemos žlugdymą.

Lietuvos geležinkelininkai pradėjo protestus

Vilnius, balandžio 17 d. (BNS) — „Lietuvos geležinkelių“ bendrovėje yra įsisenėjusių problemų, ir jų nepavyks iš-spręsti tol, kol apie jas ne-suzinos visuomenė, teigė Geležinkelio personalo profesinės sąjungos pirmininkas Vladimiras Troščanka.

Pirmadienį geležinkelinin-kai, protestuodami prieš „Lietuvos geležinkelio siste-mos žlugdymą“, surengė pirmąją protesto akciją, kurią pradėjo Pelesos gatvėje prie Vilniaus geležinkelio stoties, kur protestuotojai simboliškai pertvėrė geležinkelį, su plaka-tais ir transparantais sustoję ant pėsčiųjų tilto virš geležinkelio.

Kaip žurnalistas sakė V. Troščanka, šios akcijos reika-lavimai yra daugiau skirti vy-riausybei, o ne „Lietuvos geležinkelio“ bendrovės ad-ministracijai. „Vyriausybė ne-sirūpina geležinkelio kelei-

vinio transportu. Patios vado-vaujančio personalo komandos kurimas, jo administravimas yra neteisingas, pinigų srau-tas yra neaiškiai ir neska-idriai sureguliuotas, todėl mū-sų profesinė sąjunga mano, kad reikėtų atkreipti dėmesį į šias problemas ir visuomenė turėtų spausti vyriausybę, kad geležinkelis nebūtų žlug-domas, o jis keltųsi ir būtų mūsų ateitis“, sakė V. Toš-čenka.

Pernai „Lietuvos geležin-kelei“ patyrė 52,4 mln. litų nuostolio, tačiau šiemet per I ketvirtį gavo 1,5 mln. litų pel-no.

Pagrindinis geležinkeliečių reikalavimas — „Vyriausybė privalo pradėti normaliai kur-ti geležinkelio kelevinio tran-sporto remimo programą bei šios programos įgyvendinimo fondą“. Geležinkeliečiai taip pat reikalauja atleisti geležinkelio transportą nuo mo-

kesčio į kelių fondą, suregu-liuoti geležinkelio transporto egzistavimo tvarką arba at-leisti kelevinį geležinkelio transportą nuo didžiosios da-lies mokesčių, pakeisti „Lietu-vo geležinkeliuose“ galio-jančią darbo laiko apskaitos tvarką.

Prie Vyriausybės rūmų pro-testo akcijos dalyviai surengė mitingą, o geležinkelininkų at-stovai vyriausybei įteikė rei-ka-lavimus.

Praėjusią savaitę Specialio-sios patirties akcinės ben-drovės (SP AB) „Lietuvos ge-ležinkeliai“ darbuotojai susiti-ko su generaliniu direktoriu-mi Kęstutiu Dirgėla, kur ap-tarė kai kuriuos profesinės sąjungos keliamus reikalavi-mus: nemažinti darbuotojų skaičiaus geležinkelėje, pakel-ti atlyginimus kvalifikuotiems geležinkelio darbuotojams bei daugelis kitų.

Taciu susitikime nebuvo priimta jokių sprendimų, ir todėl geležinkelio darbuotojai nutarė neatsisakyti protesto akcijos.

Lietuvoje parengtas lobistinės veiklos įstatymo projektas

Vilnius, balandžio 17 d. (BNS) — Vyriausybė trečiadienį ketina svarstyti Lobistinės veiklos įstatymo, kuriuo siekiama sureguliuoti asmenų daromą įtaką teisės aktų lei-dybai, projektą bei su juo susi-jusių teisės aktų papildymo projektus. Projektams prita-rus, jie bus perduoti Seimui.

Lobistinės veiklos įstatymo projekto parengimas yra nu-matytas vyriausybės 1999-2000 metų veiklos programos įgyvendinimo priemonėse bei Lietuvos pasirengimo narystei Europos Sąjungoje progra-moje.

Įstatymo projekte lobistine veikla apibūdinami atlygintini

veiksmai, kuriais siekiama įgyvendinti užsakovo teisinius interesus, paveikti teisės aktų priėmimą (pakeitimą, papil-dymą arba pripažinimą nete-kusiais galios) ar teisės aktų projektų ar jų dalių nepri-ėmimą.

Lobistų pagal įstatymo pro-jektą laikomas turintis teisę užsiimti lobistine veikla fizi-nis asmuo ar įmonė, įstaiga, organizacija, įrašyta į lobistų sąrašą.

Sprendimų dėl asmenų ar įmonių įrašymo į lobistų są-rašą priimama siūloma paves-ti Vyriausiajai tarnybinės eti-kos komisijai, kuri tuo pačiu ir kontroliuotų lobistinę veiklą.

Lobistais neturės teisės būti fiziniai asmenys iki 18 metų, buvę valstybės politikai ir tar-nautojai, jeigu iki prašymo dėl įrašymo į lobistų sąrašą patei-kimo dienos nesuėję vieneri metai nuo jo kadencijos ir įgaliojimų pasikeitimo. Lobis-tais taip pat negalės būti val-sybės politikai ir tarnautojai, kuriems jų tarnybos reglame-nuojamais teisės aktais draudžiama būti įmonių, įstai-gų bei organizacijų valdymo organų nariais ir gauti kita, nei tarnybinį atlyginimą. Lo-bistų negalės būti biudžetinės įmonės ir Lietuvos bankas. Lobistinės veiklos užsakovais įstatymo projekte draudžiama būti valstybės politikams ir tarnautojams, valstybės ar vietos savivaldos instituci-joms.

Lietuvos sostinė laukia Vincio Kudirkos paminklo

Vilnius, balandžio 13 d. (Elta) — Jei kiekvienas Lietu-vo pilietis paaukotų nors po 30 centų, Lietuvos sostinėje gana greitai galėtų iškilti dr. Vincio Kudirkos paminklas, sakė Vilniaus universiteto profesorius Gintautas Česnys, fondo Vincio Kudirkos vardui įamžinti pirmininkas.

Sumanymas sostinėje įam-žinti didžio varpininko, tautos žadintojo, publicisto, Lietuvos himno autoriaus, daktaro Vin-cio Kudirkos vardą gimė jo pro-fesijos broliams — Vilniaus

medikų klubo nariams. Susi-būrusi iniciatyvinė grupė įs-teigė šiuo tikslu paramos ir labdaros fondą. Išrinkta fondo valdyba, įregistruoti įstatai, atidaryta sąskaita.

Fondas, pasak prof. G. Čes-nio, jau turi rėmėjų penkioli-koje Lietuvos miestų. Jie padės rinkti lėšas užsibrėžtam tikslui — paminklui. Kreipta-si pagalbos ir į lietuvius Kana-doje, JAV, Australijoje.

Fondo steigėjai pradėjo de-rybas su skulptoriu Gedimiu Jokuboniu ir Vilniaus plet-

ros departamento vyriausiuo-ju architektu Augiu Gučiu. Iš-aiškėjo, kad Vincio Kudirkos paminklui Vilniaus miesto plane yra numatytos net ke-lios vietos. Tebuvo laukiama piliečių pasiūlymų.

Taigi, pabrėžia prof. G. Čes-nys, Vilniaus medikų ideja — savalaikė ir reikalinga. Dabar belieka laukti aukų. Prof. G. Česnys tiki, kad žmonės sup-ras, kokios svarbios mums šiandien yra Vincio Kudirkos skelbtos idėjos, tiki, kad „Lietu-vo sostinė sulauks dienos, kai Vincio Kudirkos įsiūbuotas varpas vėl žadins apsnūdusią mūsų dvasią ir kels doriems darbams“.

Tėvynėje pasižvalgius

• Seimo pirmininkas Vy-tautas Landsbergis pirma-dienį spaudos konferencijoje kritikavo Seimo Nuosaikiųjų konservatorių frakciją už ne-kintančią kritiką. Jo nuo-mone, mažai kas ginčija aki-vaizdžius dalykus, kur yra Lietuvos sunkumai. „Tiktai viena grupė kartoja tą pačią neplokštelę, kad mokesčius rei-kia surinkti ir viskas būtų ge-rai“, — sakė Seimo vadovas, Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) pirmininkas. Jis teigė, jog vienas požiūris yra toks, jog gamyba krito dėl to, kad užsidarė rinkos. Da-bartinė naujausia statistika rodo, V. Landsbergio duomeni-mis, kad Lietuva negavo trijų milijardų litų pajamų iš NVS rinkos. „Kitas požiūris yra toks, kad krito mokesčių su-rinkimas, nes po jų, kurie ge-rai surinkdavo mokesčius, at-gijo tie, kurie nemoka surinkti mokesčių. Manau, kad tai yra 1998 metų modernaus po-žiūrio į Rusijos krizę tąsa“, — sakė V. Landsbergis. Iš tik-rųjų, jo nuomone, priežastis reikia matyti plačiau, atei-nančias iš seniau. Seimo vado-vo nuomone, reikia atkreipti dėmesį, kad, palyginti su Lat-vija ir Estija, Lietuvoje ma-žiau darbininkų — tik 16 pro-centų gyventojų, Latvijoje ir Estijoje — apie 25 proc. (ELTA)

• Dienraštis „Respubli-ka“ pranešė, kad praėjusių metų kovo mėnesį klausy-mosi aparatūra aptikta „Geležinio vilko“ brigados Alytaus bata-liono vado pulkininko leitenanto Antano Romaškos kabi-nete. Ji buvo sumontuota elek-tros laido prailgintuve. Netru-kus po incidento A. Romaška buvo paskirtas „Geležinio vil-ko“ štabo viršininku. Pasak dienraščio, tokias pareigas einančiam karininkui priena-ma beveik visos Lietuvos ka-riumenės paslaptys. Pats A. Romaška dienraščiui teigė per daug nenustebęs, kad buvu-siame kabinete rasta pasik-lausymo aparatūra. Karinin-kas sakė „puikiai žinojęs“, kad jį stebi Krašto apsaugos ministerijos (KAM) 2-asis de-partamentas. Generalinis pro-kuroras ir jo pavaduotojai ka-tegoriškai paneigė, jog klausy-mosi aparatūra galėjo lega-liai įrengti Lietuvos speciali-ųjų tarnybos, nes prokura-tūra nėra davusi tokios sank-cijos. Tuo tarpu KAM minis-tras Č. Stankevičius teigė, kad dienraščio „minimo nusi-kaltimo prieš Lietuvos valsty-bę faktas nenustatytas“, nors kartu ministras pripažino, kad KAM šį įvykį tiria. Anot jo, per A. Romaškos darbo lai-ką buvo tikrinamos žinios dėl leidimo dirbti su slapta infor-macija.

• Pernai Lietuvoje eis-mo nelaimėse žuvo 748 žmonės, sužeista daugiau nei 7.000. Pasaulio banko duome-nimis, kasmet dėl nesaugaus eismo Lietuvos keliuose vals-tybė patiria 1,3 mlrd. Lt nuos-tolio. Rizika pakliūti į eismo nelaimę Lietuvos keliuose 5-6 kartus didesnė nei Skandina-vijos valstybėse. Susisieki-mo ministerijos pareigūnai baimi-nasi, kad turistai Lietuvai ne-imtų vadinti „antrąją Portu-galiją“, nes joje keliai nesau-giausi.

• Krašto apsaugos mini-sterija pirmadienį patvirtino, kad savaitgalį Lenkijos pasienyje nuo bėgių nuriudėjusia-me vagone buvo kariuomenei skirti šaudmenys. BNS žinio-mis, šaudmenys įsigyti iš vie-nos Čekijos bendrovės. Inci-dentas įvyko šeštadienį Moc-kavos geležinkelio stotyje ne-toli Lenkijos sienos, kai nuo bėgių nuvažiavo vienas iš kro-vininio sąstato vagonų su šaudmenų kroviniu. Žmonės per incidentą nenukentėjo. Avarijos priežastis tiria tiek KAM, tiek ir Lietuvos geležin-kelei. Preliminariai diversi-jos galimybė atmetama, ir, manoma, kad avarija įvyko dėl techninių priežasčių. (BNS)

• Užsienio reikalų mini-sterijoje (URM) Vilniuje pir-madienį posėdžiauja PHARE Bendradarbiavimo abipus sienos programos Baltijos jūros regiono šalių bendradarbiavi-mo komitetas. Susitikime ap-tariami bendradarbiavimo abipus sienos programos pū-mumai, kuriais remiantis ru-šiamas Bendras programavi-mo dokumentas, ir tvirtinami PHARE šalių investiciniai projektai. Šiemet Lietuva pa-teikė du regioninės reikšmės, 2 mln. eurų vertės projektus. Baltijos jūros regiono šalių bendradarbiavimo komitetas turi nuspręsti, kurių projektų įgyvendinimui bus skirtas fi-nansavimas. (BNS)

• Vienu svarbiausių savo uždavinių Lenkijos Lietuvos mylėtojų klubas laiko gerai pasiruošti po metų Lenkijoje rengiamoms Lietuvos kultū-ros dienoms, pareiškė klubo pirmininkas Leonas Bradov-ski sekmdienį Varšuvos isto-rijos muziejuje įvykusiame šios organizacijos ataskaiti-niame ir rinkimų susirinkime. Iš artimesnių planų klub-as numato lietuvių, lenkų ir anglų kalba išleisti 1791 metų gegužės 3 d. konstitucijos tekstą ir ta proga surengti ju-biliejinius susitikimus Lietu-voje ir Lenkijoje. Klubas taip pat tikisi kitais metais įgy-vendinti seną idėją — Lietu-voje ir Lenkijoje surengti Vi-durio ir Rytų Europos šalių akademinio jaunimo susitiki-mą tema „Žvilgsnis į XXI am-žiaus Europą“. Prieš 12 metų įsikūręs klubas rengia ir Lie-tuvoje bei Lenkijos intelek-tualų susitikimus, kuriuose aktyviai dalyvauja „Kultūros barų“ redaktoriaus Bronys Sa-vukynas. (BNS)

• Kritus pardavimų apim-tims, Panevėžio alkoholinių gerimų bendrovė „Sema“ per pirmąjį šiu metų ketvirtį pa-tyrė 917,25 tūkst. litų nuosto-li, arba 6,3 proc. daugiau nei per tokį patį laikotarpį pernai. „Semos“ finansų direktore Si-gita Čiurlienė sakė, kad pir-mojo ketvirtio metu patirtas nuostolis beveik nesiskiria nuo planuoto, kuris buvo nu-matytas 900 tūkst. litų. Per antrąjį metų ketvirtį nuosto-lis ketinama sumažinti iki 228 tūkst. litų.

KALENDORIUS

Balandžio 18 d.: Apolonijus, Eit-vilas, Eleuterijus, Girmantė, Laura, Totilė, Undinė.

Balandžio 19 d.: Aistė, Eirimas, Galatas, Leonas, Leontina, Nongai-lis, Simonas, Timonas.

SVEIKATOS KLAUSIMAI

GYDUOLĖS

DANIELIUS DEGĖSYS, M.D.

Šių dienų spauda vis daugiau ir daugiau pripažįsta, jog įvairių gelių bei medžių lapų ir žievelės ekstraktai gydo kai kurias ligas. Visai neseniai Duke universitetas ir Valstybinis sveikatos institutas, kartu su North Carolina universitetu, suruošė konferenciją, kurios metu buvo nagrinėjama įvairių augalų gydomosios savybės. Tokios gyduolės Amerikoje FDA nėra reguliuojamos ir nepripažįstamos vaistais. Amerikos medicinos mokyklos nemoko studentų ir nesupatrina jų su augalų gydomosios savybės. Mokslinė literatūra irgi neduoda daug žinių, tuo tarpu Vokietijoje gyduolės yra plačiai tiriamos ir jų auginimas, paruošimas bei vartojimas yra valdžios priežiūroje.

Reikia pripažinti, kad kai kurių ligų atveju gyduolės būna efektingos. Daugiau negu 20 gerai kontroliuotų tyrimų parodė, kad lengvos depresijos arba nervinės įtampos atveju *St. John's Wort* veikia lygiai taip, kaip ir farmakologiniai vaistai, ir sukelia mažiau šalutinio veikimo neigiamų reiškinių. Todel ši gyduolė Vokietijoje, Šveicarijoje ir Austrijoje yra plačiai vartojama depresijai gydyti. Tų kraštų sveikatos apsaugos įstaigos apmoka jų vartojimą. Kai kurie Duke universiteto psichiatrai mano, kad *St. John's Wort* gyduolė reikia daugiau žinoti, nes nėra žinoma, ar, jai ilgai vartojant, žmogaus kūne nesudaro kokio negatyvus šalutinio veikimo reiškinių. Be to, problema yra ir ta, kad žmonės, kurie vartoja šią gyduolę, vartoja ją nereguliariai, nevienodais kiekiais ir be gydytojo priežiūros. Ją vartojant, rekomenduojama dozė yra 20 arba 30 lašų keturiskart dienoje arba trys kapsulės triskart dienoje. Bet jų gydomasis veikimas prasideda tik po kelių dienų, todėl akutinės depresijos atveju *St. John's Wort* netinka vartoti. Depresija yra labai rimta liga, sukelianti daug savizudybių, todėl vartojimas vaistų be gydytojo priežiūros kelia didelį rūpestį. Ši gyduolė turi ir neigiamų savybių. Pavyzdžiui, mažina veikimą vaistų, gydančių HIV infekciją, arba silpnina vaistų, mažinančių persodintų organų atmetimo reakciją. Šiuo metu Valstybinis sveikatos institutas kartu su Pfizerio vaistų bendrove tiria kitas šios gyduolės gydomąsias savybes.

Kita gyduolė *Saw Palmetto* palengvina šlapimo tekėjimą ir mažina prostatos padidėjimą. *Saw Palmetto* veikia žemiosios palmės vaisių ekstraktas, vartojamas tinktūrų arba miltelių forma.

Veteranų Chroninių ligų centre, Minneapolyje dr. T. J. Wilt, patikrinęs 18 studijų, nustatė, kad *Palmetto* veikia lygiai taip, kaip farmakologiniai vaistai *Proscar* ir sukelia mažiau šalutinio veikimo reiškinių. *Proscar* sukelia impotenciją ir mažina PSA kiekį kraujyje. Tokiu būdu klaidina gydytoją. PSA tyrimas yra geras būdas nustatyti, ar tas asmuo turi prostatos vėžį. Juo didesnis kiekis PSA kraujyje, tuo didesnė galimybė, kad prostatos vėžys vystosi auglyje. Todel šiuo atveju, mažėjimas PSA kiekio maskuoja vėžio vystymąsi. *Saw Palmetto* tokio šalutinio veikimo neturi. Be to, *Saw Palmetto* yra pigesnis. Menesniui kainuoja apie 15 dol., tuo tarpu *Proscar* kainuo-

ja apie 68 dol. *Saw Palmetto* dozė yra 320 miligramų per parą, arba tinktūros 3-5 cc triskart dienoje. Kita gyduolė, *Ginseng*, Kinijoje buvo vartojama daugiau negu 2000 metų. *Ginseng* yra trys rūšys. Azijos arba Kinijos *ginseng* yra giminė auginamajai Amerikoje. *Ginseng* mažina aukštą kraujo spaudimą, stiprina virškinamąjį traktą, didina energiją ir mažina nervinę įtampą. Pašalinio veikimo reiškinių pasitaiko retai. Dr. Kits, University of British Columbia, sako, kad *ginseng* turi antioksidinių savybių, tai yra stabdo arterijų ligas, susijusias su senėjimu.

Kita gyduolė, *Ginkgo biloba*, yra ginkgo bilobos medžio ekstraktas, prirašomas vyresnio amžiaus žmonėms, ypač tiems, kurių protinis pajėgumas silpnėja. Be to, ši gyduolė dar gerina nuotaiką ir mažina baiminimąsi. Ji yra ypač populiari Vokietijoje, Prancūzijoje. Kinijoje ji buvo vartojama jau prieš 5000 metų. Manoma, kad ji reguliuoja kraujo indų elastingumą ir tokiu būdu gerina kraujo apytaką smegenyse ir kojose. Dėl šių savybių ji yra vartojama kraujo indų apytakai padidinti. Dr. Le Bars, New York University, sako, kad, pagal gerai kontroliuotą studiją, iš 137 demencija sergančių žmonių vienas trečdaliui sulėtėjo protinis silpnėjimas. Tokia studija buvo aprašyta „The Journal of American Medical Association“ 1997 metais. Nepaisant šių gerų savybių, dar reikia daugiau tyrimų, kad ši gyduolė būtų pripažinta patikima priemone demencijai gydyti. Klinikiniai tyrimai rodo, kad 120 iki 240 miligramų, imant 2 ar 3 kart per parą, 8 iki 12 savaičių laikotarpyje, pagerina atmintį tiems, kurie turi arteriosklerozę. Bet, ja duodant sveikiems žmonėms, nebuvo pastebėta, kad jiems pagerėtų atmintis.

Epidemiologinės studijos įtaigoja, kad česnakas, žalias arba virtas, bet tik tikras ne dirbtinis, mažina skrandžio ir žarnų vėžio išsivystymo galimybę. *Echinacea* ekstraktai yra pripažinti gera priemone gripo gydymui. Dr. Rudolf Bauer, Heinrich Heine, University of Duesseldorf, aprašė kelias, gerai kontroliuotas, studijas, kuriose *echinacea* ekstraktas sutrumpino keliom dienom gripo ligos eigą ir sumažino simptomus. Pagal dr. Bauer, *echinacea* veiksmingumas priklauso nuo jos rūšies ir ekstrakto paruošimo.

Dr. V. Tyler, Purdue University, gyduoles vadina atskiestais vaistais ir mano, kad jos turėtų būti pripažintos vaistais, reguliuojamais FDA. Tokiam pripažinimui reikia Kongreso nutarimo-akto. 1994 metais Kongresas nutarė, kad, pagal Dietary Supplement Health and Education Act, gyduolės yra laikomos maisto priedu, o ne vaistais. Toks Kongreso Aktas neleidžia gyduolių gamintojams rašyti ant etiketės, kad tas gaminytis gali apsaugoti žmogų nuo ligos arba sumažinti ligos simptomus. FDA sako, kad jie negali apribuoti gyduolių taip, kaip apribuoja farmakologinius vaistus, nes gyduolių gamintojai neduoda tokių garantijų, kokios būna suteikiamos naujiems farmakologiniams vaistams. Nepaisant, kad gyduolės duoda mažai neigiamų pa-

Švenčiant Pasaulio sveikatos dieną š.m. balandžio 4, eisenose su šukiais dalyvavo Vilniaus miesto miesto moksleiviai. Šių metų Sveikatos dienos šūkis: „Sveikas kraujas — sveikas as!“ Nuotr. Eltos

KO NEŽINOJOTE APIE ARBATĄ

Nuo seno žinoma, kad arbata padeda kovoti su senatve. Neseniai tai patvirtino dar vieno Japonijos mokslininko atliktas tyrimo rezultatai. Ištyrus 1,371 vyrą, perkopusį 40 metų amžiaus ribą, paaiškėjo, kad tų, kurie gėrė daug žaliosios arbatos, kraujyje didesnis gerojo cholesterolio kiekis. Net rūkantiųjų vyrų, kurie per dieną išgerdavo daugiau negu 10 mažų japoniškų puodelių žaliosios arbatos, oksidacinių riebalų kiekis organizme buvo ne didesnis negu nerūkantiųjų. Tai gali būti naudinga, kad arbata neutralizuoja laisvuosius radikalus, kurie skatina arterijų užsikimšimą. Geriančiųjų daug arbatos vyrų kepenys buvo sveikesnės.

Žalioji arbata padeda azijiečių rasės vyrams, kurie surūko gerokai daugiau cigarečių negu amerikiečiai, išsaugoti plaučius: jie kur kas rečiau miršta nuo plaučių vėžio. Korejoje gyvenantys arbatos mėgėjai, net rūkydami, rečiau kenčia dėl ląstelių mutacijos. Geriančiųjų daug žaliosios arbatos organizme ląstelių mutacija buvo tokia pat maža, kaip ir nerūkantiųjų. O rūkantiųjų, kurie negeria arbatos, mutacija gerokai didesnė, todėl didėja ir rizika susirgti.

Žaliojoje arbatoje esantys antioksidantai padeda pasipriešinti kenksmingam tabako dūmų poveikiui, saugo organizmą ląsteles.

Daugybės tyrimų rezultatai rodo, kad tik juodojoje bei žaliojoje arbatoje yra daug antioksidantų, o vaistingųjų žolių arbatose paprastai jų nėra. Anksčiau buvo manoma, kad sėkiai naudojęs žolių arbatos, bet dabar šis nuomonė pakito. Nors žolių arbatos pasizymi gydomosiomis savybėmis, bet su senatve geriau kovoja arbatžolių arbatos.

Arbata — ne tik puikus gėrimas. Seniai žinomos ir jos gydomosios savybės. Pavyzdžiui:

Persididžius, kaip praktiškai skatinanti priemonė, gerinama vidutinio stiprumo

šalinio veikimo reiškinių ir yra palyginti saugios, bet kad jos būtų pripažintos vaistais, reikia daugiau kontroliuotų tyrimų ir Kongreso naujo akto.

Užbaigiant noriu priminti, kad gyduoles vartoti kartu su farmakologiniais vaistais be gydytojo leidimo negalima. Pavyzdžiui, *ginkgo biloba* mažina kraujo krešėjimą, todėl jos negalima vartoti su aspirinu, *coumadinu*, *plavix*, *persanti-ne*, nes šie vaistai irgi mažina kraujo krešėjimą. Todel nevarčiau gyduolių be gydytojo žinios ir visada pasakyk jam, jeigu jas vartoji.

arbata su pienu.

Esant akių vokų uždegimui, konjunktyvitui ar į aki patekus krusiui, padeda stiprus žaliosios arbatos ar juodosios arbatos užpilas (atvėsęs).

Skrandžio, dvylikapirštės žarnos bei išvėsinės opas gyti skatina stipri žalioji arbata.

Akies „mieži“ galima išgydyti šviežiai užplikytos žaliosios arbatos (1 šaukštelis stiklinei verdančio vandens) karštais pavilgais.

Kai keliuoneje supa, kamuoja jūros liga, taip pat nešioms moterims pykinimui slopinti praveria pakramtyti sausos žaliosios arbatos.

Arpsinuodijus alkoholiu ar vaistais, pirmutinis priešnuodis labai stipri, saldi arbata su pienu.

Arbata su pienu ir druska dezinfekuoja virškinimo traktą, išvalo susikaupusias dujas.

Arbata su razinomis slopina žarnyno uždegimą, minkš-

tina vidurius, malšina troškulį, šalina liežuviu apnašas.

Kraujuojančioms dantenoms (parodontozė), burnos ertmės patartina ilgokai (po 15 min.) skalauti arbata, paruošta iš šaukštelio arbatžolių ir susmulkintos česnako skiltelės stiklinei verdančio vandens (plikoma 20 min.). Arbatoje daug rauginių medžiagų gydo dantenų mažas opeles, daugeliui žinomos ir česnako gydomosios savybės.

Arbata — puiki plaukų priežiūros priemonė. Galvą trinkti geriausia paprastu vaiduokliu muilu, tiksliau, jo pamuilėmis, paskui plaukus rūpestingai išskalauti stipriju arbatos nuoviru. Per savaitę surinkti arbatos tirščiai paviršinami prastesniame inde (arbata indus juodina), po 1,5-2 val. nuoviras nukošiamas. Taip plaukami plaukai tampa žvilgantys, atrodo gyvybingi, nelygu arbatos stiprumas, įgyja atspalvį — auksinį arba kaštoninį.

Iš įvairios spaudos

VYKSTA KONKURSAS „LIETUVOS KAIMAS XXI a. IŠVAKARĖSE“

JULIUS AUKŠTAITIS

I korespondenciją „Kvietiamė rašyti kaimo istoriją“, išspausdintą 1999 m. rugsėjo 29 d. „Drauge“, pirmasis atsiliepė Kanadoje gyvenantis Balyš Balaišis. Šiomis dienomis gavau kitą labai malonų laišką iš JAV Ritonės Tonkūnaitės-Rudaitienės. Štai ką tautietiai rašo.

Balyš Balaišis rašo apie Vaitkūnų 24 sodybų valakinį kaimą, buvusį Svėdasų parapijoje, savo atsiminimus ir a. a. tėvo pasakojimus. Kaimas buvo iki 1911 m. 1912 m., Adomo Balaišio iniciatyva, buvo išdalinai į viensėdžius. Aprašomas bendras kaimo vaizdas, o detaliau apie Balaišių sodybą: „Ivaziavęs į kaimą, pajusi malonų jausmą. Sodybos, nors ir senos, saulės ir vėjo nugairintomis apvalių rąstų sienomis, šiaudais dengtais stogais, iš kurių kyšo vienas ar du kamina, žiūrint, kurie ūkininkai daugiau pasiturinys...“

O dabar žvilgtelėkim į kleties mergaitę kambaryje. „Pirmasis kleties skyrus įrengtas, kaip ir gyvenamasis, su grindimis ir lubomis. Jame stovi dvi lovos, pora blizgančių kamodų ir kuparas (skrynja), kuriuose yra laikomi papuošalai, pasoginiai audiniai ir kitokie mergaitės „slepniei“, nes kaip tik šis skyrus ir yra skirtas mergaitėms — vyrams ten įėjti draudžiama arba tik su pakvietimu. Viename pakraštyje yra staliukas su kreslė, o siena puošia didelis Šv. Marijos ir dangų emimo paveikslas, pora žvakių ir daug, daug gelių, nuo kurių ir daug

kambarys kvėpia. Vasaros metu ten mergaitės ir miega. Jų pasididžiavimas — tai gėlių darželis gyvenamo namo palangeje.

Antras kleties kambarys priklauso vyrams. Jame rasis varstotas ir visi staliaus įrankiai. Trečiame kleties kambaryje — visas šeimininko pasididžiavimas. Visas kambarys padalintas į atskiras pertvyras, kuriuose supilta rugiai, kvietiai, avizos ir kitų javų seklos. Ten pat stovi kubilai miltams, sėmenims bei kitokios rūšies grūdams: žirniams, pupoms ir t. t. Pakragėse ant vielų ar virvių sukabinios rūgų lašinių ir kumpių atsargų. Skyrus turi patikimą užraktą, kuris yra šeimininkės žinioje.“

Apie mūsų žinomo žmonių jau senovėje kaimo vaizdą šingumą rašoma: „Jei užteiktų noras užsukti pasiteirauti kas juose (ūkio) gyvena, šeimininkai priims, kaip lauktą svečių, išvies į gryčią ir pakvies sėsti prie stalo, tardami prašom sėsti būsi svečiai.“ O jeigu pokalbis užtruks, būsi pavaišintas baltu soriu ar agurkais su medumi, ko Lietuvos kaimo niekad neturksta. Paklausus kaip vadinasi šis kaimas, atsakys, kad tai Vaitkūnai-Antajera I“.

O Ritonė Tonkūnaitė-Rudaitienė atsiuntė a. a. tėvelio Mykolo Tonkūno gimtinės Staciūnų (Pasvalio raj.) carinių laikų kaimo aprašymą, kuris nuo sovietų okupacijos laikų jau nebeegzistuoja.

Kaimas ir jame gyvenantys

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matindami patko išlaidas, pakvitatimų už prenumeratą nesuiciame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsąskaitą i Lietuva:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausios redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpelis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimielis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuotira. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

LINAS SIDRYS, M.D.

Akių ligos / Chirurgija
9830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415
Tel. 708-636-6622
4149 W. 63rd St.
Tel. 773-735-7709

ARAS ŽLOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. (630) 527-0090
3825 Highland Ave.,
Tower 1, Suite 3 C
Downers Grove, IL 60515
Tel. (630) 435-0120

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
166 E. Superior, Suite 402
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern-unto
diplomu, lietuviams sutvarkys dantis
už priemamą kainą. Pacientai
priimami absoliučiai punktualiai.
Susitarimui (kalbėti angliškai)
Tel. 708-422-8280

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.

KARDIOLOGAS — SIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.

Specialybė — Vidaus ligų gydytojas
Kalbama lietuviškai
6918 W. Archer Ave., Sls. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9955
Valandos pagal susitarimą

ukininkai charakterizuoti gyvai, originaliai. Štai: „Penktos sodybos (pridėtas kaimo planas) Baliūnas — smulkus vagnis. Tokie asmenys sueigos nutarimu galejo būti iš kaimo pašalinti. Toks nutarimas buvo padarytas ir Baliūnų šeima išstremta kažkur Rusijos šiaurėje“. Šių dienų vagišiams ir girtuokliams tikrai būtų gera pamoka.

„...Mūsų kiemas (Mykolo Tonkūno) buvo mūsų ir kaimynų vaikų pramogų, išdykavimo centras. Pavyzdžiui, ugnies susikūrimas ant prieklečio medinių grindų, po šiaudinių stogu. Mums 'besišildant', bernas parvažiavo su rugių vežimu. Ties šuliniu sustojo, pasiėmė vandens ir užgesino mūsų ugnelę. Niems nesąkęs, iškrovė rugius klojime ir išvažiavo pasitikti kito vežimo. Bet iš klojimo išėjo mama ir sako: 'Vaikeliai, vaikeliai, dėkokite Dievui, kad jis jus ir mus globoja ir nekilo gaisras... Juk galėjote mus ubagais paliešti... Ir viskas. Mes susigraudinome ir pravirkome. Pravirko ir mama. Ir kaip nesi- jaudinsi! Kai pamaciau, kaip galvotrukčiai bernas šoko prie šulinio pripildęs kibirą vandens ir skubino prie mūsų gesinti ugnies, supratau, kad būsiu padaręs kažką labai negero, kad tuoj ateis mama ir nepagalės kirtų į užpakalį. O atsitiko visai priešingai. Ji apkabino mus, persigandusius, glostė mums galvas be pykčio, bet su meile, tardama, vaikeliai, vaikeliai... Mano baime pakeitė šiltas meilės jausmas mamai. Ši vaikystėje patirta motiniška meilė vaikams, pasiliko gyva iki šiolie praeties atsiminimuose“.

Iš senųjų papročių randame idomų krivulės aprašymą. „Ta lazda (kuri buvo ant prieklečio lubų) guvo keturkampį, į apatį plonėjanti. Visi keturi šonai išramtyti kazkokiais ženklais. Ji vadinosi krivulė. Tai gatvės panaktinio valdžios simbolis. Kas naktį vienas kiemas iš devynių turėjo būti gatvės sargyboje. Jeigu kas pasirodydavo įtartina, turėjo ištirti ir galimą pavojų pašalinti, net miegančius pažadinti. Ryta, sargyba baigė, krivulė perduodavo kitam kiemui. Tėvo atminime tos sargybos jau nebuvo. Ta krivulė, matyt, buvo įvesta dar kunigaikščių valdomoje Lietuvoje, kada buvo įvykdyta valakų reforma“.

Grazūs jaunimo susibūrimai buvo šienapūtė, Šv. Jono išvakarės ir rudinės javų kūlimo tautos.

„...Kaimo pasakoriai apie jautų turėjo daugybę viena už kitą baimesnių 'tikrų istorijų', su jos gyventojais velniais, raganomais, jų veselijomis, išvilgotų aukų, vaikų, įskutinimais. Mums vaikams net ir dienos metu pro jautų buvo baisu praieiti...“

Atpasakojau tik mažą dalį laikuose aprašytų senųjų papročių. Tai neįkainojamos vertybės, kurių nevalia pamiršti.

Kvietiu užrašyti tėvų, savo prisiminimus apie gimtąjį kaimą, buvusį gyvenimą, papročius, vietovių vardus, nes kiekviena diena eina užmarštin. Surinkę kaimų aprašymus, perduosim kraštotyros, lietuvių kalbos ir literatūros institutui archyvuoms, pagal išgales, ruošim leidinius. Lauksime malonių laišku. Rašykite adresu: Julijui Aukštaitiui, Lietuvai pagrazinti draugija, Smolensko g. Nr. 15, Vilnius 2006, Lietuva.

DAVĖ MUMS NEIKAINOJAMĄ DOVANĄ — BENDRAVIMĄ

Pokalbis apie išeiviją, kultūrą ir susitikimų džiaugsmą

2000 m. kovo 12 d. Vilniuje, Radvilų rūmuose (Vilniaus g.) iškilmingai buvo atidaryta pasaulio lietuvių meno paroda „Sugrįžusi išeivijos dailė“, skirta Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 10-mečiui. Atidarymo iškilmėse dalyvavo parodos garbės globėjai — LR Seimo pirmininkas prof. V. Landsbergis ir JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininkė Regina F. Narušienė, taip pat JAV LB Kultūros tarybos pirmininkė Marija A. Remienė, Vilniaus dailės muziejaus direktorius Romualdas Budrys, gausus lietuvių kūrėjų būrys kultūros veikėjų ir dailės gerbėjų. Kovo 15 d. tuose pat rūmuose, išeivijos dailininkų paveikslų fone įvyko pirmasis vakaras (pokalbis apie išeivijos dailę vyks visą vasarą) susitikimas su JAV LB Kultūros tarybos pirmininke ir šios parodos pargabenimo iš Čikagos į Lietuvą projekto vykdytoja Marija Bareikaite Remiene.

„Draugo“ skaitytojams siūlome šio vakaro dalyvių ir viešnios iš Čikagos pokalbį. Vakare dalyvavo Vilniaus intelektualai — dailės kritikai, istorikai ir dailės gerbėjai. Jau ni muzikantai broliai Aidai (fortepijonas) ir Dainius (smuikas) Puodžiukai atliko H. Wieniawsky, A. Dvorak, M. Ravel ir kt. muziką. Susitikimas buvo labai šiltas ir visiems paliko malonų įspūdį.

Vakara vedė Vilniaus paveikslų galerijos vedėjas Vytautas Balčiūnas.

Vytautas Balčiūnas: Kunigas Stasys Yla mėgdavo kartoti, kad žmogaus gyvenimas yra toks, kokia yra jo diena. Pasakyk, kokia tavo diena, aš pasakysiu, koks tavo gyvenimas. Tai kokia JAV LB Kultūros tarybos pirmininkės diena?

Marija Remienė: Sunku apibrėžti. Mums šioje žemėje svarbu išlikti lietuviams. Tuo paremtas visas Amerikos Lietuvių Bendruomenės gyvenimas. Prieš 50 metų pasirašyta Lietuvių Charta, kurios 50 metų pėrnai šventėme, yra tarsi mūsų šventas raštas ir mūsų gyvenimo kėlrodys. Ir ne tik kultūros, bet ir visuomeninėje veikloje. Ačiū Dievui, per 50 metų, gyvendami svetimųjų jūroje, lietuviams lietuvių. Ir ne tik išlikome, bet ir kai ką sukūrėme. Štai mums su Magdaleną Stankonienę, kuri čia taip pat dalyvauja, teko prisidėti prie šių paveikslų atvežimo į Lietuvą. Tai dovana lietuvių.

Mano diena prasideda labai anksti, dažniausiai 1-2 val. nakties, kai pradeda zirgti faksas. Labai dažnai negali ramiai pavalgyti pusryčių. Gyvenu Čikagos priemiestyje, o kartais su reikalais tenka keliauti net du kartus, ypač į „Draugą“, kurio direktorė esu. Neturiu sekretorės, oficialioji Kultūros tarybos sekretorė parašo tik posėdžių protokolus. Visus kitus raštus, o jų nemažai, rašau pati. Ir taryboje, ir Bendruomenėje vyksta intensyvus bendradarbiavimas ir su Lietuva.

JAV turime 70 tokių lietuviškų židinių — mažesnių ir didesnių, — kur gyvena lietuvių. Didžiausias židinys, žinoma, yra Čikaga, kurį mes laikome išeivijos sostine.

Tokių savo gyvenimą, ne tik kultūrinį, čia mes sukūrėme be savo žemės, bet turim labai tvirtus pamatus. Mūsų pamatas yra lietuvių.

V.B.: Grįžkim prie Jūsų dienos. Pusryčiai — kalbant telefonu, žiūrint faksą, paskui „Draugas“. Jeigu Jūsų nesuranda „Drauge“, tad ieško „Margutį II“...

M.R.: Tenka vadovauti ir radijo programai „Margutis II“, radijo programa veikia visuomeniniams pagrindais. Išsilikom iš aukų, skelbiame įvykius, kurie vyksta Čikagos apylinkėse. „Margutis II“ veikia penkis dienas per savaitę. Tas programos veda trys žmonės, atvykę iš Lietuvos. Duodame daug žinių iš Lietuvos, nes gyvename Lietuvos džiaugsmams ir vargams. Mūsų valdyba yra tas užnugaris, kuris finansuoja: renkame pinigų, kurie stotiai sumokėti, mokame trims diktoriaus. Tokių laidų Amerikoje turime nemažai, apie dvidešimt. Jos dažniausiai veikia savaitgaliais, o „Margutis II“ — penkis dienas per savaitę. Rengiame programas, skelbiame konkursus, rušiame įvairias vakarienes, skirtas kultūrai.

V.B.: Girdėjau formulotę, kad šeštadienis ir sekmadienis yra pačios neįdomiausios dienos, nes nėra „Margutis II“, nes nėra žinių. Taigi, jeigu Jūs nėra „Margutis II“, išeikome labai įdomioje vietoje — teatre. Turbūt, vienintelė vietoje, kur dalyvauja mūsų naujieji išeiviai, kurių Čikagoje, sako, jau apie 20,000. Ką Jūs veikiate šiame teatrelyje?

M.R.: Mūsų emigracija į JAV daugiausia vyko 1947-1950 m. Iš Lietuvos išvyko beveik 65 proc. inteligentijos, —

Išeivijos dailės parodoje Radvilų rūmuose Vilniuje. Iš kairės: Lietuvos Dailės muziejaus direktorius Romualdas Budrys, JAV LB Kultūros tarybos pirm. Marija Remienė, poetas Kazys Bradūnas, JAV LB Krašto valdybos pirm. Regina Narušienė.

meno žmonių ir profesorų (veikė netgi Profesorų sąjunga). Turėjome teatrą, turėjome puikų vadovą Stasi Pilką ir kitus, kurie vienas po kito dirbo ir veike gan ilgai, tačiau laikas savo padarė. Daugelis jau išėjo negrįžtamai arba jau nebegali dirbti. Ir kuris laikas jau nebebuvo, kas tą teatrą organizuoja. Iš istorijos žinome, kad anksčiau, Amerikoje veikė keliasdešimt lietuvių teatrų, tarp jų keli Čikagoje. Bet jie jau seniai palaidoti. Šiuo metu Amerikoje vienintelis teatras — Los Angeles, kuris be pertraukos veikia jau 45 m. Kad atsirastų koks židinys, daug nereikia, užtenka vieno pasižventelio, kuris užsikrestų šia liga. Kiti du teatrai yra Kanadoje, mūsų kaimynystėje — Hamiltone ir Toronte. Čikagoje ilgėsi laiką teatro nebuvo. Man kilo mintis suorganizuoti teatrą. Laikraščiuose, „Margutis II“ skelbiau ir kviečiau tuos, kurie domisi teatru. Ir, žinot, atsirado apie penkiolika entuziastų. Jie labai nori dirbti. Nepaprastai puikūs žmonės. Aš labai gerai su jais susigvenu. Pats pirmasis susirinkimas įvyko praėjusių metų vasario mėnesį. Pradėjome repetuoti šaltais vakarais Jaunimo centre.

Aktoriai repetavo per visus praėjusius vasaros karščius ir rudenį turėjome pirmą spektaklį, kuris buvo nepaprastai vykęs. Turbūt Jaunimo centro salė nebuvo matiusi tokio antplūdžio. Ten yra 650 sėdimų vietų, visos jos buvo užimtos ir buvo dar stovintys. Kitiems net teko grįžti į namus.

V.B.: Savotiška „Amerikos partijų“ tradicija...

M.R.: Tai neprofesionalus, kaip ir klijimo, teatras. Mūsų teatro vardas „Zaltrykslė“, — man labai ilgai teko mokytis išarti šį vardą.

V.B.: Keliaukim toliau. Jeigu Jūs nerastume Čikagoje, gal Jūs būtumėte nuvykęsi tolokai — į svarbiausią mūsų Amerikos lietuvių dvasinį ir kultūrinį centrą Putnamą? Akivaizdu, kad Jūs sieja gilus ryšius su senaisiais lietuvių vienuolynais, bažnytiniais centrais. Jūsų sesuo yra Nekalto Prasidėjimo seserų vienuolyno Putname, to garsaus vienuolyno, kur dirbo kun. Yla, kur veikia „Alka“, vienuolė. Gal paminkime šią sritį.

M.R.: Mano visuomeninis gyvenimas prasidėjo pirmiausia jaunimo organizacijose, kurios paprastai duoda pagrindus visuomeniniam darbui. Buvau dar pakankamai jauna, kai mane pakvietė vadovauti Putnamo seselių rėmėjams. Jos kūrėsi, visos buvo naujai atvykusios, tremtinės į Ameriką. Reikėjo pastogės, visko reikėjo. Aš pirmininkavau jiems 25 m. Lietuvių fonde dirbau 22 metus. Reikėjo kaupti pinigų, statyti koplyčią, paskui vienuolyną. Susipažinau su dailininku A. Galdiku. Tai man buvo didelė inspiracija. Esu surengusi labai daug M. Galdiko parodų — nuo Ramiojo iki Atlanto vandenyno, taip pat Kanadoje. Tuos paveikslus mes pardavinėjome. Šie finansai ir sudarė mūsų materialinį pagrindą. Tiesa, esame išleidę ir A. Galdiko gražią monografiją. Tokia buvo pradžia.

V.B.: Grįžkim prie sudėtingiausio, sunkiausio — išeivijos likimo klausimo. Kun. S. Yla yra išleidęs studijų „Lietuvių šeimos tradicijos“ — albumą su ypatingomis įvairiomis pasižymintį įvadu, kuriame jis apžvelgia lietuvių organizavimosi savotišką modelį: lietuvių, atvykę į svetimą kraštą, pirmąsias steigia parapiją, stato bažnyčią ir išsprendžia pagrindinį savo tikėjimo — pagrindinį likimo klausimą, po to organizuoja sekmdienines vaikų mokyklas. Paskui trečiasis aspektas yra kultūrinė veikla: šokių vienetai, knygų ir kita spauda — visa to grožio formų įvairovė, kuri išsiskleidžia kaip žiedas. Kokia situacija dabar?

M.R.: Gaila, bet reikia pripažinti, kad dabar tas modelis jau veikia nelabai gerai. Kai atvykom į Čikagą, 1949 m., mes radom 12 ar 13 bažnyčių, kurias pastatė lietuviai. Vietovės keičiasi, kadangi miestai yra labai dideli. Į mūsų rajonus veržiasi kitų rasų žmonės. Jie užima mūsų vietas. Kadangi jie katalikai, užima ir mūsų bažnyčias. O juk mūsų veikla sukasi aplink bažnyčią. Bažnyčia mus jungia. Prie bažnyčios yra salės, nes mūsų dauguma yra tikintys. Jie ateina į bažnyčią, o po pamaldų vyksta koncertai ar susirinkimai, paskaitos. Mes gyvenam labai plačiai išsiivirę, ypač dabar jauniesiems kartai. Aš Čikagoje irgi trumpai gyvenau. Į bažnyčią ir į lietuvių centrą keliauti toli. Mus išstūmė. Paskutinė vieta yra Cicero — Čikagos priemiestis, kur buvo vienas didžiausių mūsų sambūrių. Ten gyveno rašytojas Aloyzas Baronas, prel. Mykolas Krupavičius, lituanistas Benys Babrauskas, poetė Gražina Tuvenimo, visokių lengvatų ir laisvių. Dabar jau retas mūsų užėmė visą mūsų parapiją ir bažnyčią, kuri lietuvių buvo pastatyta 1925 m. ir palaimintasis Jurgis Matulaitis ją pašventino. Lietuviai čia nebūti sau vietos. Klebonas yra amerikietis. Čikagoje yra net 3 parapijos, kur neturim lietuvių kunigo. Yra vienas kitas, bet jau pasenęs. Iš Lietuvos negaunam.

(Bus daugiau)

DRAUGAS, 2000 m. balandžio 18 d., antradienis

3

Danutė Bindokienė

Jau po Verbu — liaukimės plakę

Po Verbu sekmdienio krikščioniškasis pasaulis susitelkia Kancios savaitės rimčiai. Tai tarytum paskutiniąjį myliai į Golgotos kalno viršūnę — ją pasiekę, pamatysime švintantį Priskelimo rytą. Tačiau, kad mokėtume išgyventi Velykų ryto džiaugsmą, turime toli už savęs palikti kancios kelią ir pamesti verbų šakeles, kuriomis mėgome vienas kitą papliaukšėti.

Kazin, ar tebėra užsilikęs kurioje kitoje tautoje paprotys Verbu sekmdienio rytu, kiek galima anksčiau, kol dar pilnos lovos miegalių, jiems sukirsti žalia eglė ar kitokia, jau žalius pumpurus beskleidžiančio, medžio šakelę. Tai pagonybės — gamtos kulto liekana, dabar jau praradusi pirmąsias reikšmes, o prisimenama kaip smagi, išdykusi tradicija. Kaip kitaip galėtum namišiam užvežti vieną kitą smagų kirtį vytelę, bet jiems už tai neleidžiant pykti... Kadai išplaktasis verba už tai padėkodavo, nes tikėjo, kad žalio, gyvo medžio gyvybės palies ir jo kūną, suteikdama naujų jėgų, jaunatviškumo, sveikatos. Iš čia ir kilo pavadas per Velykas atsiųgti margais velykaiciais... Margučiais nebuvo mėginama „išsipirkti“ nuo plakimo, o padėkoti už suteiktą „žaliosios šakelės gyvybės dovana“.

Vis tik bet kas galėtų sutikti, kad skaudžiausias ir už spygliuotą verbos šakelę galima iškirkti „liežuviu“. O liežuvis paplakti nereikia nei Verbu sekmdienio — lietuvių šlaikmą tikrai pamėgę. Šlaikomos mūsų organizacijos, pavieniai veikėjai, įvairių lietuvių centrų veikla ir bet kas, pasireiškiantis visuomeniniame gyvenime...

Lietuvoje nuolat plakami valdžios žmonės, nepaisant, ar jie to plakimo nusipelnę, ar ne. Dar nelabai seniai jie galėjo nuo atštiesinio plakimo išsisukti gražiais pažadais — ne velykaicių, bet geresnio gyvenimo, visokių lengvatų ir laisvių. Dabar jau retas mūsų tėvynėje tiki valdžios pažadais, nes per dažnai jie išgaruoja, palikę tik nusivylimą. Tadi ir vakarykščiai „mylimieji“ tapo šiandieniniai neaukeliai, kuriais negalima pasitikėti.

Ar iš to nusivylimo žmonės pasimokė? Tikrai ne, nes savi valdybių rinkimuose ir vėlavu suvilioti tuščių pažadų, net ir svarbiųjų miestų virši-

ninkų vietas susodinę tikrai jų nevertus asmenis. Galbūt čia bus leista truputį nukrypti nuo temos ir zengti žingsnį švaresnės lietuvių kalbos keliu: išmesime pagaliau iš savo žodyno „merus“ ir „burmistrus“ (juk nei pirmasis, kuris dabar taip išpilietino; nei antrasis, populiarus pirmosios nepriklausomybės laikais, nėra lietuviški). Visai geras žodis yra „viršininkas“ — anksčiau būta policijos viršininko (gink, Dieve, ne „komisarų“), pašto viršininko, apskrities viršininko, tai dėl ko ne miesto viršininko? Jeigu tas netinkas, lai mūsų kalbininkai suranda geresnį pakaitalą.

Galime sakyti: kaip pasikloj lovas, tegul taip ir miega! Tačiau mums Lietuvos reikailai nuoširdžiai rūpi, jos nesekmės skaudina, jos pasisekimai džiugina. Esame gyvena, žalia savo tautos kamieno šaka ir sielojamės to savo kamieno gyvastigumui — tiek išoriniam, kai gresia pavojai iš šalies, tiek vidiniam, kai tuos pavojus sukelia įvairūs parazitai, išgraužę tiesiai iki medžio šerdies. Tai ne vien sveikumo klausimas, bet ir mūsų gyvenančių toli nuo jo, išlikimo būtinybė.

Praėjusio sekmdienio Evangelijos žodžiai apie garbingą Kristaus įjogimą į Jeruzalę, kuomet džiūgaujanti minia Jam šaukė pagarbos šūkį ir jo po kojomis gėles, mus nukreipia į šiuos, nes žinome, kad maždaug po savaitės ta pati minia nemaziau garsiai reikalavo jo mirties. Ar per du tūkstančius metų žmonija pasikeitė? Jeigu sakykime, kad tikrai ne, nebus taip sunku suprasti ir tėvynėje lietuvių, kurie prieš porą metų visas viltis dėjo į vakarietį prezidentą, o šiandien jį stengiasi suniekinėti; kurie prieš dešimtmetį be jokios abejonės sekė Atgimimo Sąjūdžio vadą, o šiandien apklausę sarašusose jo pavardę įrašyta žemiau negu „ubagų karaliaus“... Žmogus visuomet ieško ir ieško — greito pralobimo, pasitenkinimo, gero gyvenimo, laisvės, malonumų be atsakomybės. Niekam nepavyksta jo įtikinti, kad visa tai be didelio vargo, pastangų ir kancios pasiekti neįmanoma. Kelia į visišką tobulą laimę mums parodė pats Dievo Sūnus, tačiau tas kelias visų pirma buvo Kryžiaus kelias: be Golgotos Nebūtų Velykų!

OPERA

Studentiška novelė

Nr.1 PAKMENIŲ JUZIS

Nelės akys palengvėle slysta nuo knygos, ji pakyla iš minkstasulio ir, priėjus prie lango, praskleidžia plonas, daug kartų plautas, užuolaidas. Per vasarą, kai langas atdaras, jos labai greitai apkimba suodžiais. Vakaro prėbrėkšmės jau skverbiasi pro galinį jos kambario langą vidun. Jei saulėtą dieną iš ryto ir užklydavo čia pro užuolaidų tarpą pluoštas spindulių, ir trumpai pamirguliuodavo ant margaspalvio, prie lovos ant grindų patiesto, kilimėlio, tai kai grįždavo iš mokyklos, spinduliai seniai iš kambario jau būdavo dingę, palikdami iš kampų slenkančius pilkus šešėlius.

Už lango kiemeliose dar buvo šviesu. Saulės nebuvom matyti. Ji pasislėpė už aukšto bažnyčios stogo, tik rudenejančių medžių viršūnės dar gelsvai spindi. Šviesos ratas po truputį mažėja ir kyla medžių šakomis aukštyn. Nelė peržvelgia tarp namo ir garažo jų mažą kiemėlį, ilgiau stabtelėdama prie palei tvorą susodintų jurginų lysvės. Margaspalvės jų viršūnės puošiasi pačiu žiedų gražumu. Jurginai — jų šeimininkės didžiausias užsiėmimas ir pasididžiavimas. Nuo ryto iki vakaro ji sukinėja apie gėles, vis surasdama ką nors pataisyti ar išrauti pasirodžiusią piktžolę. Dabar kiemelyje tuščia — jos nėra. „Turbūt vakarienėjau“, — pagalvoja Nelė. Bet iš ryto — kada ji beatsikeltų, Marijona jau tupinėja apie savo jurginus. Gyvenimo

draugą prieš keletą metų ji prarado, tad čia ir praleidžia savo vienišias dienas.

Nelės žvilgsnis nukrypsta į kitą kiemelio pusę: iš ten, už tvoros, girdėti rankinio pjūko dzeršgimas. Kaimyniniam name gyvenantis italas Toni pjausto sudžiūvusias obels šakas. Prieš porą dienų nudžiūvusias šakas išretino iš užmiesto atvažiavęs sūnus. Stovi dabar obelis, kaip šmėkla, išsiskleidusi keletą likusių dar žalių šakų. „Jei tiek išspjaustė, ar nevertėto nupjauti ir visą medį, o jo vieton pasodinti jauną lapuojantį“, — mąsto Nelė. Bet užsispyręs Toni karštai visiem aiškino, kad čia apsigyvenęs, jis rades šią obelį labai gražią. Kiekvieną pavasarį ji apsipildavusi žiedais, o jos pavėsyje, gardedlyje, augo ir žiedų kvapai alsavo Roberto ir Luiza. Kol jis gyvens, niekas obels nekirs. Praretino ir tegu stovi — gal dar atžels, po ją pasėdėti vidudienį jam pavesio dar pakanka.

Stebi, melancholiškai žvelgdama į medį ir šilimais susikūpinusi, storoką šaką zulinanti, Toni. Pjūklą dzerškejimas ją vargina. Ji iš lėto nuleidžia apatinę lango dalį ir sutraukia užuolaidas. Kambarys dar labiau patamsėja, tačiau šviesos ji neįjungia: atkelia prie lovos stovincio magnetofono viršelį ir mokyklos tris ilgo grojimo plokšteles, kurias grįždama iš mokyklos parsinešė su savim iš bibliotekos. Pasigirsta švelnūs uvertiūros garsai, jos mažas kambarėlis prisipildo „Traviatos“ muzikos, kurios ji galėtų klausyti ir klausyti.

Nelė grįžta prie kėdės, ant kurios guli atversta knyga. Ji knyga nukelia, padeda ant staliuko šaliniais

kitų knygų, kur jas grįžusi iš paskaitų paliko. Galvą padeda ant kėdės atlošo ir jai gera, kad, niekieno netrukdoma, gali grožėtis mylimos operos garsais.

Bibliotekoje, sudkama už knygų lentynos, kone kaktomušais, susidūrė su Zigmū. Jau nebe pirmas kartas sutinka ji ten.

— Labas, Nele, kur taip skubi? Suspėsi, visų knygų neišneš, — užkalbina Zigmą.

Netikėtai užklupta, Nelė truputį parausta. Jaučia, kad Zigmą nenorės greit jos paleisti, ims ką nors klausinėti, apie ką ji nei mažiausio noro neturi kalbėti. „Koks įžulumas“, — Nelė net pykteli.

Zigmąs žvelgia į ją plačiai atvertom melsvom akim ir šypsosi patenkintas, taip netikėtai ją sutikęs. Jo šypsnis dar labiau erzina Nelę.

— Matau Verdžiu susižavėjai. „Traviata“ puikus jo korinys, patinka ir man. Lyrikoje šiuo metu kaip tik eina. Mes turime namuose viešnią iš Cleveland. Puseserė Julija atvyko. Nori susipažinti su Čikaga, dar niekada nebuvo. Julija irgi operos mėgėja, net balsą lavina pas kažkokį buvusį garsų dainininką. Ketinu sekmdienį ir dieninį spektaklį ją nuvežti. Dieniniam ir bilietų lengviau gauti. Žinai, tokios operos, kaip mes, jie ten neturi.

Isimagingės Zigmąs trata apie Juliją ir savaitgalio planus. Jo veidas dar labiau šviečia. Jam gera, kad štai Nelė klausys tą pačią operą pas save ir grožėsis tomis pačiomis arijomis, kaip ir jis su Julija operos rū-

muose. Pagaliau jis nutyla, nes nebežino, ką toliau sakyti. Pastebi, kad Nelė jo žodžių neklausė. Jos žvilgsnis klaidžioja kažkur tarp lentynoje išdėstytų knygų, lyg ir laukdama, kada pagaliau jis pabaigs savo tiradą. Šypsniis dingsta nuo jo veido, sunkumas užgula krūtinę. Neberanda žodžių, nebežino, kaip užbaigti neįjauktą tylą. Mato, kaip Nelė, prie krūtinės prispaudus, nervingai pirštais liečia plokšteles. Ūmai jis prisiminė ir garsiai, šūkteli:

— Girdėjau, kad Algis išsikėlė gyventi į Kaliforniją — ir lyg pajutęs kažką ne taip pasakęs, tyliau pridūrė: — gal filmų žvaigždė taps...

Plaukiai Nelės mintys, o ją supa žavingi „Traviatos“ garsai. Švelniai skamba Alfredo meilės arija Violetai. Žodžių ji nesupranta, bet žino, kad jis dainuoja apie meilę, ilgesį, kokią ir ji pajunta savo širdyje. Ji jautėsi užgauta, įskaudinta. Ir keista, šiuo momentu ji labiau pyko ant Zigmo negu ant Algio, kuris, lengvabūdiškai pasisukiojęs jos akiratyje, dinga, kaip rytmečio vejas saulei įdienojus. To ji nesitikėjo, bent šiuo metu. Kodel Zigmąs turėjo jai apie tai priminti. Anksčiau ar vėliau ji būtų ir iš kitų sužinojusi. Iš Zigmo išgirsti tuos žodžius jai buvo skaudu, nors pati nežinojo kodel.

Atvykusi į Čikagą, dažnai sutikdavo Zigmą. Jis lankė tą pačią kolegiją, tik klause skirtingų kursų. Jie susitikdavo kavinėje. Prie kavos puoduko prisimindavo stovyklinį gyvenimą Vokietijoje. (Bus daugiau)

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

LIETUVOS EUCHARISTINIŲ KONGRESŲ ISTORIJA

XIX a. pabaigoje Vakarų Europoje pradėti švęsti tarptautiniai eucharistiniai kongresai, veikiai sulaukę atgarsių ir Lietuvoje. Spauda daug dėmesio skyrė 1922 m. Romoje ir 1924 m. Amsterdamo vykusioms tarptautinėms eucharistinėms kongresams. Vyskupas Petras Pranas Bučys buvo pakviestas į nuolatinį Tarptautinio Eucharistinio kongreso komitetą.

1926 m. Čikagoje surengtame Tarptautiniame Eucharistiniame kongrese veikė atskira lietuvių sekcija. Iš Lietuvos į kongresą atvyko arkivyskupas Jurgis Matulaitis, atstovavęs Lietuvos bažnyčiai valdžiai, vysk. Petras Pranas Bučys, atstovavęs Marijonų kongregacijai, kan. Julius Maciejuskas, atstovavęs Telsių-Klaipėdos vyskupui Justinui Staigaiciui, kun. Antanas Steponaitis, Vilkaviškio vyskupo Antano Karoso atstovas, bei dr. Juozas Eretas, Lietuvos katalikiškųjų organizacijų atstovas. Šio kongreso metu vyko atskiros lietuvių bendruomenės pamaldos, svečiai iš Lietuvos skaitė paskaitas. Stipri lietuvių bendruomenė talkino gudų bei latvių katalikams.

Lietuvos spaudoje kartkartėmis būdavo užsimenama, kad reikėtų Tarptautinį Eucharistinį kongresą surengti ir Lietuvoje. Tačiau tai padaryti būtų buvę labai sunku. 1924 m. Šventojo Tėvo atstovas monsinjoras A. Faidutti pasiūlė organizuoti vietinius Eucharistinius kongresus. Į šį pasiūlymą entuziastingiausiai atsiliepė jaunimas. Jau nuo 1921 m. prof. Prano Dovydaičio iniciatyva ateitininkų kuopose pradėtos steigti eucharistininkų sekcijos. Viena tokių sekcijų veikė Kaune. Jos narių pastangomis 1926 m. birželio 20-21 dieną įvyko Pirmasis Lietuvos jaunimo Eucharistinis suvažiavimas. Suvažiavime dalyvavo Šventojo Tėvo atstovas, vyskupas, Vytauto Didžiojo universiteto profesoriai. Į renginį atvyko daug kaimo jaunuolių, moksleivių bei studentų eucharistininkų. Suvažiavime prof. Pr. Dovydaičis, prof. kunigas B. Čėsnys, tėvas J. Paukštys, SJ, skaitė paskaitas Eucharistijos tema. Renginyje parodyta meninė programa. Kauno arkikatedroje bazilikoje arkivyskupas Juozapas Skvireckas aukojo šv. Mišias, Jėzuitų bažnyčioje vyko Švenčiausiojo Sakramento adoracija. Monsinjoras A. Faidutti suvažiavimo organizatorius paragino skinti kelius Lietuvos Eucharistiniam kongresui. 1926 m. Katalikų veikimo centro konferencijoje priimta rezoliucija dėl Eucharistinių kongresų rengimo Lietuvoje.

1928 m. birželio mėn. 17-18 d. Panevėžyje surengtas Lietuvos jaunimo eucharistinis kongresas. Kongresą atidarė Panevėžio vysk. Kazimieras Paltarokas. Buvo perskaityta šventojo Tėvo sveikinimo telegrama kongreso dalyviams. Renginyje dalyvavo šventojo Tėvo atstovas mons. A. Faidutti, Lietuvos vyskupai, daugelio organizacijų atstovai. Kongrese skaitytos paskaitos „Eucharistija ir jaunimas“, „Eucharistija pirmiausia krikščionybės amžiais“, „Eucharistija ir socialinis gyvenimas“, „Eucharistija ir kuniagai“, aptarta neseniai įsikūrusios Eucharistinio Lietuvos

jaunimo sąjungos veikla. Uždarant kongresą, pirmą kartą viešai išsakytas pageidavimas, kad įvyktų visos Lietuvos Eucharistinis kongresas.

Vyskupijų Eucharistiniai kongresai

Pasisekęs Eucharistinis kongresas Panevėžyje parengė dirvą vyskupijų Eucharistiniam kongresams. 1930 m. Katalikų veikimo centro konferencijoje nutarta Eucharistinius kongresus kasmet rengti vis kitoje vyskupijoje. 1931 m. Eucharistiniai kongresai vyko Kaišiadoryse, Šiauliuose (Kauno arkivyskupijos), Telsiuose ir Vilkaviškyje. Tais metais Bažnyčia šventė 25-erių metų sukaktį nuo popiežiaus Pijaus X dekretu dėl dažnos Komunijos paskelbimo, 40 metų sukaktį nuo popiežiaus Leono XIII enciklikos „Rerum novarum“ paskelbimo ir 50 m. nuo pirmojo Eucharistinio kongreso. 1933-ieji popiežiaus buvo paskelbti Šventaisiais metais — Bažnyčia minėjo 1900 metų išganyto sukaktį. Šventųjų metų proga surengti Panevėžio ir Telsių (Švenkšnojė) vyskupijų Eucharistiniai kongresai. Lietuvos nepriklausomybės laikotarpiu dieceziniai kongresai taip pat vyko Kretingoje, Marijampolėje. Bene paskutinis Lietuvos surengtas Panevėžio vyskupijos vyrų Eucharistinis kongresas (1937 m.).

Lietuvos I Eucharistinis kongresas

1933 m. rugšėjo 26 d. Katalikų veikimo centro rajonų vedėjų posėdyje, kuriame dalyvavo visų vyskupijų atstovai, nutarta 1934 m. surengti visos Lietuvos tautinį Eucharistinį kongresą Kaune. 1933 m. lapkričio 3 d. Katalikų veikimo centro vyriausioji valdyba nutaria prašyti arkivyskupą Juozapą Skvirecką sudaryti specialų komitetą Eucharistiniam kongresui rengti. Arkivyskupo sudarytas pasirengimo komitetui pirmininkavo kan. P. Dogelis. Pasirengimo komitetui priklausė daug žinomų Bažnyčios bei visuomenės veikėjų: dr. I. Skrupskelis, prof. Pr. Dovydaičis, prof. dr. J. Eretas ir kiti. Į pasirengimą Kongresui įsitraukė visa Lietuva bei užsienyje gyvenantys lietuviai.

Atidarymas

Lietuvos I Eucharistinis kongresas prasidėjo 1934 m. birželio 28-ąją Kaune. Pavakary suskambėjo visų Kauno bažnyčių varpai, kviesdami į Eucharistinį kongresą. Šventės programa prasidėjo ilgu minuotais, papuoštas šventojo Tėvo vėliavomis, šv. Sakramento emblemomis, kryžiais, vainikais. Kongreso proga atnaujinta Kauno arkikatedra bazilika. Į kongresą atvyko tūkstantinės maldininkų minios iš visos Lietuvos ir užsienio. Manoma, kad eucharistinėje šventėje dalyvavo apie 100,000 žmonių. Vien per pirmąją renginio dieną išlaikinta 60,000 Eucharistinio kongreso vadovų. Šventę transliavo Lietuvos radijas.

Lietuvos I Eucharistinį kongresą atidarė Kauno arkivyskupas metropolitas Juozas Skvireckas. Atidarymo iškilmėse dalyvavo arkivyskupas Pranas Karevičius, Dancingo vysk. Ed. O'Rourke, Vilkaviškio vysk. Antanas Karosas, Telsių vysk. Justinas Staigai-

tis, Panevėžio vysk. Kazimieras Paltarokas, Kaišiadorių vysk. Juozapas Kukta, vysk. Pranas Bučys, vysk. Teofilus Matulionis, vysk. Metislovas Reinsys, Šventojo Tėvo atstovas monsinjoras A. Arata, daugelis aukštųjų dvasininkų ir kapitulų narių, vienuolių ir brolių viršininkų, labai daug kunigų. Į Kongresą atvyko Respublikos prezidentas Antanas Smetona, vyriausybės nariai, kariuomenės vadovai, katalikiškųjų organizacijų vadai.

Atidarydamas Lietuvos I Eucharistinį kongresą arkivyskupas Juozapas Skvireckas sakė: „Šiomis didingomis pagarbinti Kristų Švenčiausiam Sakramente, atgaivinti Jame savo dvasią“. Anot arkivyskupo, „Eucharistiniai kongresai yra krikščioniškojo vieningumo simbolis“. Kongreso atidarymo iškilmės buvo užbaigtos iškilmingais Mišpalarais. Po pamaldų šv. Sakramentas paliktas per visą naktį išstatytas Kauno arkikatedros bazilikos altoriuje.

Vaikų diena

Birželio 29-oji — Vaikų diena. Jau išvakarėse vaikai eiseną per visą Kauną atlydėjo iš Šventosios žemės, Alyvų kalno, atvežtą kartinį Priskelimo bažnyčios akmenį, šis akmuo atgabentas į Lietuvą vaikų surinktomis lėšomis. Birželio 29-oji pradėta vaikų pamaldomis beveik visose Kauno bažnyčiose. Įdienojus vyko iškilmingos vaikų Mišios P. Vileišio aikštėje. Jas aukojo vysk. K. Paltarokas. Per Mišias giedėjo 600 vaikų choras.

Priskelimo bažnyčios pamatų šventinimas

Po iškilmingų pamaldų vaikų eiseną pajudėjo statomos Priskelimo bažnyčios link. Kauno arkivyskupas metropolitas J. Skvireckas pašventino kartinį šventovės akmenį ir pasakė pamokslą. Jo metu ganytojas pabrėžė, kad „kartinis bažnyčios akmuo yra visuomenės, kuriai bažnyčia statoma, narių vienybės ženklas. Žinoma, kad pirmųjų krikščionių širdis ir siela buvo viena. Ta širdis ir siela tikrai pasidaro viena, kai yra vienas, visus jungiantis meilė“. Arkivyskupas priminė žmonės Kristaus meilę ir paragino susirinkusiuosius artimo meile parodyti savo meilę Kristui.

Jaunimo diena

Birželio 30 d. buvo skirta jaunimui. Šią dieną įvyko didžiulė eiseną, kurioje dalyvavo Lietuvoje veikusios jaunimo katalikiškosios organizacijos — pavasarininkai, ateitininkai, katalikiškųjų gimnazijų bei mokyklų moksleiviai. Jaunuoliai nešė 230 įvairių organizacijų vėliavų. Iškilmingose pamaldose dalyvavo apie 1,000 dvasininkų, visa Lietuvos katalikų Bažnyčios hierar-

chija. Į jaunimą kreipėsi vysk. Metislovas Reinsys. Ganytojas ragino jaunimą savo gyvenimo vadu pasirinkti Kristų, jam aukoti savo mintis, norus, jausmus, darbus, kentėjimus, drauge su šventaisiais Viešpaties turti: „Tau, Dieve, noriu gyventi, dirbuotis ir mirti“. Jaunimo dieną apvainikavo naktį iš birželio 30-osios į liepos 1-ąją didžiausioje Kaune Petro Vileišio aikštėje vykusioje adoracija. Tą naktį vysk. T. Matulionis (beje, jau tuomet pranašiška vadintas vyskupu Kentėtoju arba tikėjimo kankiniu) išstato garbinti Švenčiausiąjį Sakramentą. Tėvas P. Andziulis, MIC, kreipėsi į adoraciją susirinkusius žmones: „Šiąnakt visa mūsų tauta jungiasi su Jėzumi Kristumi Švenčiausiam Sakramente. Jis čia — visų mūsų širdžių troškimas, visos mūsų Bažnyčios centras“. Kunigas P. Andziulis kalbėjo, kad „Kristaus atėjimo tikslas ir buvo duoti mūsų dvasiai gyvybę, užiebtį joje dangišką šviesą, suteikti nepalaužiamos jėgos“. „Kelkis ir gyven! Ne laikas mums karstosese gulėti, kai iš Kristaus širdies nauja gyvybė teka“, — liepsningais žodžiais tikinčius ragino pamokslininkas ir priminė, kad reikia „apsivilti nauju žmogumi, sukurtu pagal Dievą teisume ir tiesos šventume“ (Ef 4,24). Po palaiminimo Švenčiausiojo Sakramentu vysk. T. Matulionis vadovavo didžiulei naktinei žmonių su žvakėmis procesijai. Po jos, paryčiais, vyko vyrams skirtos Mišios.

Bendroji Kongreso diena

Tą dieną pontifikalines šv. Mišias aukojo arkivyskupas metropolitas Juozapas Skvireckas. Pamaldų metu kelių šimtų giesmininkų choras giedojo kompozitoriaus J. Naujalo specialiai kongresui parašytas ir jo paties diriguojamas Mišias. Po Mišių įvyksta kongreso kulminacija — lietuvių tauta pasiaukoja dieviškajai Jėzaus širdžiai.

Pasiaukojimas šv. Jėzaus širdžiai

1934 m. liepos 1 d. dešimtys tūkstančių žmonių, susirinkusių į Lietuvos I Eucharistinį kongresą, priešais išstatytą Švenčiausiąjį pasiaukojimo dieviškajai Jėzaus širdžiai. Pasiaukojimo akte meldžiama: „Švenčiausioji Jėzaus širdie, saugok ir globok mūsų tautos laisvę ir nepriklausomybę; stiprink savo Šventosios Dvasios malonėmis mūsų dvasios Vados, mūsų Vyrųsnybę, mūsų kariuomenę ir visus mūsų tautos darbuotojus; suburk vienybės visus mūsų tautos vaikus, surink švęstus išblaškytus josios sūnus ir dukteris ir sujunk juos su mumis neišsardomais tėvynės meilės ryšiais.“

Geriausioji Jėzaus širdie, kuri verkei, žiurdamai ir savo išrinktosios tautos nelaimės, priimk ilgus ir sunkius mūsų tautos iškentėtus skausmus ir neleisk daugiausiai mūsų priešams viešpatuoti brangioje mūsų tėvynėje.

Gailiausiai Jėzaus širdie, atleisk mūsų tautos nuodėmes, klaidas ir padaryk, kad mūsų visų širdys užsidegtų neužgesnėjusiu Tavo meilės liepsna. Jėzaus širdie, teatinie tavo Karalystę mūsų brangioje Lietuvoje.“

Šioms Lietuvos pasiaukojimo Švenčiausiąjį Jėzaus širdžiai iškilmoms vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas J. Skvireckas. Pasiaukojimo aktą pasirašė Respublikos prezidentas, Kauno arkivyskupas metropolitas J. Skvireckas, vyskupai J. Kukta, K. Paltarokas, M. Reinsys, P. Pr. Bučys, T. Matulionis, Ed. O'Rourke, Šventojo Tėvo

atstovas monsinjoras A. Arata, ministrai, kariuomenės vadai, išėvijios lietuvių bendruomenių, visų Lietuvos vienuolių atstovai, daug garsių valstybės bei kultūros veikėjų, kunigų. Pasiaukojimo aktą buvo numatyta įmūryti į statomos Priskelimo bažnyčios šv. Jėzaus širdies altorių.

Kongresas baigiamas didingą procesiją, kurioje ejo beveik visi Kongreso dalyviai, pradedant Bažnyčios dignitoriais, Respublikos prezidentu A. Smetona, baigiant kaimiečiais. Eucharistinio kongreso uždarymo iškilmės vyko arkikatedroje bazilikoje.

Lietuvos I Eucharistinį kongresą pasveikino šventasis Tėvas. Jis palinkėjo, kad eucharistijos meilė gaivintų tautą, uždegtų apštalavimą darbams ir išaugintų visokeriopos meilės vaisius.

Eucharistinio kongreso reikšmė

Lietuvos I Eucharistinio kongreso rengėjai šia švente siekė padėkoti Dievui, globojusiai lietuvių tautą ir neleidusiam iš jos išplėsti tautiškumo ir tikėjimo, išvedusiam Lietuvą į laisvę; išprašyti palaimos tėvynės ateitį; uždegti lietuvių didesnę Dievą, ypač Eucharistinį Kristaus, meilę; skatinti religinį atgimimą Lietuvoje ir pavesi ją Kristui Valdovui.

XX a. pradžioje buvo itin populiariu organizuoti didingus, daug žmonių sutraukiančius renginius. Tačiau Eucharistinių kongresų nederėtų laikyti vien dūkle to meto dvasiai. Eucharistiniai kongresai buvo tinkama proga sekuliarijanti pasauliui parodyti katalikų vieningumą, tikėjimo galybę. Iš Eucharistiniame kongrese sakytų pamokslų atsiskleidžia ypatingas pamaldumas Kristui Karaliui. Šis maloningumas, pabrėžiantis Kristaus visuotinę valdžią bei galybę, dažnai būdavo atspirtis prieštarų istorinių įvykių akivaizdoje, taip pat pagrindinė Bažnyčios misija, eimas į pasaulį, siekimas visa palenkti Kristui. Didingi Eucharistiniai kongresai — tai tarsi Kristaus Valdovo šlovės atspindys. Tačiau Eucharistinių kongresų spindesys buvo ne tik išorinis. Raginimai visa paaugoti Kristui, išstvermingai laikytis tikėjimo davė vaisių. Daugelis Lietuvos I Eucharistinio kongreso dalyvių ištikimybę Kristui palidijoti visų savo gyvenimu, o kai kurie net mirtimi. Su kokia meile ir atidumu žmonės rengėsi Eucharistijos šventei liudija ir tas faktas, kad Lietuvoje I Eucharistiniame kongrese iš 100 tūkst. dalyvių 88,500 priėmė Eucharistiją. Šiandien, kai tapo įprasta dalyvaujant Mišiose priimti Komuniją, gal ir nieko nestebina šis faktas, tačiau beveik prieš 70 metų dažnos Komunijos svarbą vis dar tekdavo pabrėžti. Dažnai priimti Eucharistiją buvo rimtas žingsnis daugelio katalikų gyvenime. Juk anomet tai reikalavo ir nemažos išstvermingumo, nes prieš priimant Eucharistiją reikėdavo laikytis 12 valandų pasninko.

Lietuvos Eucharistinis kongresas atskleidė katalikiškųjų organizacijų įtaką žmonėms, ypač jaunimui. Joms buvo patikėta dauguma Kongreso rengimo darbų.

1944 m. mėginta sušaukti Lietuvos II Eucharistinį kongresą, tačiau dėl sudėtingų istorinių aplinkybių šis sumanymas nepavyko.

• Ir vienu skruostu paraudęs esi gražus, jei esi tokios veislės obuolys.

„Bažnyčios žinios“, 2000 m., Nr. 3

SKELBIMAI

ELEKTROS
VEDIMAI — PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuotai ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS,
IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė
S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews.
No exp. necessary. Will train. Must
have valid driver's license and trans-
portation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing.
Tel. 800-820-6155.

TAISOME
SKALBIMO MAŠINAS,
SALDYTVUVUS, SILDYMO
SISTEMAS, VIRYKLAS,
ORO VESINTUVUS.
H.DECKYS
TEL. 773-585-6624

Moteris ieško darbo. Gali
slaugyti vyr. amžiaus
žmones, prižiūrėti vaikus ir
gyventi kartu.
Tel. 708-344-1656.

Didelė amerikiečių bendrovė
ieško dažytojų ir stalių. Reikia
patyrimo ir turėti savo įrankius.
Galima uždirbti nuo \$12 iki \$15 į
val. Kreiptis: 9755 W. Farragut,
Rosemont, IL. Tel. 847-928-1000,
Ext. 124.

Caregivers needed — 24 hour live in,
work 12 days and off two days. Most
jobs in southern Wisconsin and north-
ern Illinois. Required: must speak Eng-
lish, experience, references, driver's
license. Please call: Home Healthcare
International, 1-262-763-2615. Earn
\$85 to \$150 per day. Need someone for
a quadriplegic (Male-legal). Need 3
women for Alzheimer patient. Will in-
terview on Wednesday.

GREIT PARDUODA
RE/MAX
REALTORS
OFFICE (773) 586-5888
HOME (708) 425-7100
FAX (708) 486-4819

RIMAS LSTANKUS
• Greitas ir sąžiningas patarimas
• Nuosavybių įkainavimas veltimas
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

Apt. for Rent in Lyons, IL
2 bedrm. \$655 mo. incl. heat,
water, gas, storage, parking.
Call 630-852-0767 or
www.flash.net/~jposi.English.

Apt. For Rent
Vic. Midway airport. 2 bedrm.
Incl. Heat + sec. dep. \$600 mo.
Adults, no pets. Call after 5
p.m., tel. 773-585-5757.

Mokau anglų kalbos.
Tel. 708-448-0821.
Prašau palikti žinutę.

CDL vairuotojai! Statybinių medžiagų
kompanija ieško vairuotojų Čikagos ir
priešmiesčių užskamų pristatymams.
Turi sugebėti pakelti 60+ svarų. Svari
vairuotojo istorija, turi išlaikyti „drug
test“. Sugebantys operuoti hidraulini-
ais mechanizmais (auto Boom),
pliusas: nemokantis apmokysime.
Truputį anglų, gerai apmokamas +
„benefits“. Pareikšmus priimame as-
meniskai atvykus Reink Supply Co.,
1400 Sheldon Dr., Elgin, IL 60120.

Reikalingi sandėlio darbininkai! Vidurs
ir lauko statybinių medžiagų tiekimo
kompanija priima sugebėjusius pakelti 60+
svarų. Apmokysime darbų darbininką
operuoti auto pakrovia, truputį anglų, gerai
apmokamas + „benefits“. Pareikšmus
priimame asmeniskai atvykus Reink Supply
Company, 1400 Sheldon Dr., Elgin,
IL 60120.

VILNIUS ANTROJO PASAULINIO KARO METAIS

EDMUNDAS RINGUS

Tėsinys
Nr.3

Lenkai tikėjosi, kad sovietų
aviacija pastiprins veiklą ir bombarduos vokiečių pa-
rengtus bunkerius. Tačiau virš Vilniaus nepasirodė
nei vienas lėktuvas, nors diena buvo saulėta. Silpnai
pasirėškė ir paties miesto partizanai.

Ir taip lenkų žygdarbis sugriuvo po keletos valandų.
Sovietų tankai jau buvo netoli Vilniaus ir tikras mūšis
dėl Vilniaus tik tuomet prasidėjo. Jis užtruko penkis
dienas, kol neatejo Hitlerio leidimas trauktis į Vaka-
rus. Drauge su sovietų daliniais Vilniaus gatvėse pasi-
rodė ir lenkų partizanai. Vienos kuopos vadovas visgi
nutarė parodyti Vilniaus lenkiškumą, Gedimino pilies
bokšte iškelti lenkišką vėliavą. Ilgai ji neplevėsavė.
Ją greit pakeitė raudona. Kitas didvyris nutarė su-
rengti parądą. Partizanams ir orkestrui išsiriavius,
paradas buvo sustabdytas. Kad dar labiau parodytų
lenkų fantazijas nerealeumą, rytojaus dieną Gedimino
gatvę paradaus lietuviška kuopa, dainuodama lietu-
viškas dainas. Turbūt tokio pasityčiojimo užgauti, len-
kai bandė išlieti savo kartėlį, ieškodami mieste už-
silikusiu lietuvių. Sovietai greit uždraudė lenkų par-
tizanams rodytis miesto gatvėse. Plk. Krzyzaniwski-
s, save pakėlęs į generolus, įsakė partizanams rinktis į
jo štabą 30 km nuo Vilniaus. Čia Vilniaus vaduotojas
pradėjo turėti reikalą su SMERSH pareigūnais. Soviet-
tai vėl išnaudojo lenkų naivumą, žadėdami įkurti len-
kiškus dalinius, juos apginkluoti ir pasiųsti į frontą.
Tuo tiki dainas, naujai „iškeptas“ generolas įsakė par-
tizanams susirinkti prie jo štabo. Tačiau užuot apgink-
lavimo pats vadai ir jo štabas buvo areštuotas. Dalis
partizanų buvo paimta ir nulaisvė, dalis susėjo išbe-
gioti į aplinkinius miškus.

Tuo ir baigėsi viena liudniausių lenkų partizanų
veiklos istorijų. Tačiau ir tos pamokos neišmokė len-
kų galvoti logiškai — nei vietinių vadovų, nei egzi-
linės vadovybės Londone. Tą pačią klaidą pakartojo
„vaduojant“ Varšuvą. Varšuvos sukilimas prasidėjo
rugšėjo 1 d. ir tęsėsi tris mėnesius. Del to įvyko visišk-
kas miesto sugriovimas ir žuvo tūkstančiai žmonių.
Kyla klausimas: ar lenkų tauta būtų dariusi tas
klaidas, jeigu būtų žinojusi, jog 1943 m. pabaigoje Te-
herano konferencijoje buvo nustatyta būsimos Lenkijos
rytinė siena pagal Molotovo-Ribbentropo pasira-
sytą sutartį, pagal kurią Vilnius buvo priskirtas Lietu-
vai, o Lwovas — Ukrainai.

Karui pasibaigus, lenkų tautybės gyventojai persi-
kėlė iš Vilniaus į Lenkiją. Ukrainiečiai, gyvenantys
vakarinėje Curzono linijos pusėje, lenkai perkėlė į vo-
kiečių paliktas sritis, tuo nubausdami už lenkų naikini-
mą Volynijoje ir Podolijoje karo metais. Neseniai
lenkų vyriausybė atsiprašė ukrainiečių už padarytą
skriaudą.

Pabaiga.

LOS ANGELES, CA

AR LIETUVAI REIKIA KARALIAUS?

Lietuvos nepriklausomybės atstatymo dešimtmetį Šv. Kazimiero lituanistinė mokykla paminėjo kovo 11 d. Mokyklos kieme pakelus vėliavas, mokytojai, mokiniai, jų tėveliai ir svečiai susirinko į parapijos salę. Čia įvado žodį tarė mokyklos direktorė Marytė Newson, pakvietusi mokytoją Virginiją Tuskevičienę plačiau paaiškinti apie Lietuvos nepriklausomybės atstatymo reikšmę ir prasmę lietuvių tautai.

Ta proga buvo pravestas dailaus žodžio konkursas. Mokiniais buvo nurodyta pasirinkti poezijos, prozos ar savo kūrybos sritis. Vertintojų komisijai sudarė L.A. Dramos samborio nariai: Ema Dovydaitytė, Amandas Ragauskas, Algimantas Žemaitaitis.

Pirmoji atranka jau buvo padaryta kovo 4 d. Išrinkti 22 finalistai. Prie konkurso dar buvo pridėtos dvi darželio mokinės: Teresytė Lovett ir Skaistė Raulinaitė iš lietuviškai norinčių išmokti grupės Amand Mc Nally.

Vertintojų komisija kreipė dėmesį į pasirinktos medžiagos tinkamumą, tikslią kalbos išraišką ir tarseną, laikyseną scenoje ir perdavimo formą klausytojams.

Mokiniai skaitė įvairių rašytojų bei poetų kūrybą: Vytes Nemunėlio, Leonardo Žitkevičiaus, Jono Minelgos, Maironio, Justino Marcinkevičiaus, kiti pasirinko liaudies sukurtas pasakas, o viena mokinė, Daina Mattis, skaitė savo sukurto eilėraščio „Lietuva“.

Komisijos sprendimu, laimėtojai pasiskirstė: pirmoji grupė, kuri apėmė 1-3 skyr., I vietą laimėjo Aistis Raulinaitis, II vietą Liana Bandziulytė, III vietą Tadas Mikuckis.

Antroji grupė (4-6 skyr.): I vietą teko Monikai Marcinkevičiūtei, II vietą Linai Plikaiytei, III Vytui Reivydui.

Trečioji grupė (7-9 skyr.): I vietą laimėjo Daina Mattis, II vietą — vienetas, į kurį įėjo Andrius Mikuckis, Mantas Žvinakevičius, Tauras Stočkus, Liudas Deveikis, III vietą Birutė Pakuckaitė, Kristukas Butkus.

Dar buvo debatai tema „Ar Lietuvai reikia karaliaus“. Debatuose dalyvavo seminaro mokiniai (11 ir 12) pasisakydami už karaliaus reikalingumą ir prieš. Diskusijoms medžiagą paruošė mokytoja D. Udris. Komisijos sprendimu laimėtojai pripažinti pozityviai pasisakę Saulius Žemaitaitis ir Marius Laurinkus. Debatuose stipriais argumentais pasireiškė ir Daiva Mattis bei Simona Gajauskaitė.

Laimėjusieji buvo apdovanoti trofėjais, pinigineis dovanomis: jas parūpino tėvų komitetas, kuriam pirmininkauja Jurgis Joga. Laimėjusiems pažymėjimų lapus paruošė L. Polikaitis, o gražų menišką plakatą nupiešė Ieva Mulokaitė.

Dalyvavusieji šiame Lietuvos nepriklausomybės dešimtmečio atstatymo minėjime ir stebėjusieji iš šalies dailaus žodžio konkursą ir debatus galėjo įsitikinti, kad lituanistinė mokykla be šeštadienių užsiėmimų ir pamokų, naudoja būdus, skatinančius labiau domėtis ir įsigilinti į svarstomo dalyko esmę, o skiriamos premijos skatina labiau pasirodyti, ugdati drąsą viešiesiems pasirodymams. Gal teisingai dir. Marytė Newson pastebėjo, kad seminaro daly-

viai galėtų būti pajėgūs dalyvauti kasmet L.A. politinių studijų diskusijose.

Ig. Medziukas

PAGERBKIME A.T. VLADO ŠIMOLIŪNO ATMINIMĄ

Losangelietis Vladas Šimoliūnas liūdną mirties dešimties metų sukaktį Šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje, Los Angeles, CA paminėsime š. m. balandžio 23 dieną (per pačias Velykas) 10 val. ryto.

Visi maloniai kviečiami į šias maldos iškilmes atsilankyti ir bendromis dvasinėmis jėgomis už velionį Vladą Šimoliūną — ramovėną, šviesų, visuomenininką, šv. Mišių aukoję pasimelsti.

Stasė V. Pautienienė

LIETUVOS DUKTERYS KVIEČIA

Kiekviename didesniame lietuviškame telkinyje Lietuvos Dukterų šalpos darbo vaisiai visiems žinomi.

Šios draugijos įkūrėjas a.a. kun. dr. Feliksas Gureckas, jau prieš daugiau negu 40 m. ragino narses — seses savo motiniška ranka globoti nelaiminguosius, sušelpiti neturtinuosius. Nuo tada Los Angeles pakilo daug darbščių rankų, savanorių, geraširdžių draugių narių. Jos aukėjo savo laiką ir darbą kilniam tikslui, šelpė ne tik vargstančius Lietuvoje, bet ir mūsų tarpe negalios prispaustus lietuvius.

Nemazai draugijos narių iškelia amžinybės kitos pavarę, o bet Los Angeles šalpos darbas tebėra tas, kas kelias darbštuoles jau daugiau negu trisdešimt metų. Jos pasiūlymus išvykti draugijos tikslus. Siunčia siuntinius vargstantiems Lietuvoje, materialiai padeda daugiaaukšmams šeimoms, ligoniams, seneliams, teikia paramą, šilumą ir meilę našlaičiams.

Reikia paminėti, kad šalpos darbas būtų labai sunkus, jei-gu Los Angeles nebūtų jautrios širdies lietuvių, nuoširdiai aukojančių Lietuvos Dukterų draugijai. Jais didžiuojamės, jie verti pačių gražiausių padėkos žodžių.

Šiais metais Los Angeles Lietuvos Dukterų valdyba: pirm. — Leokadija Vilimienė, vicepirm. — Danutė Kaškelienė, sekretorė — Aldona Venckūnienė, išdininke — Laimutė Baltrėnaitė, narė — Bronė Dzenkaitienė, narė — Ligonijū lankytoja — Marytė Kairienė, renginių šeiminkinė — Genovaitė Plukienė.

Revizijos komisija: Janina Radvenienė, Ema Dovydaitytė, Angelė Vaicekauskienė. Los Angeles Lietuvos Dukterų draugija kviečia naujas narses įsijungti į šalpos savanorišką darbą, tiesiant pagalbos ranką varguoliams. Esate laukiamos. Prisiminkime a.a. kun. dr. Feliksą Gurecką, subūrusį geraširdes seses kilniam šalpos darbui.

D.K.

KVIEČIAM Į PAVASARIO ŠVENTĘ

Los Angeles Lietuvos Dukterų draugija š. m. gegužės 7 d., sekmadienį, 12:15 val. p.p. Šv. Kazimiero parapijos salėje, ruošia Pavasario šventę — renginį-koncertą. Meninę programą atliks solistas Vidimantas Valatka, akompanuos Suzana Valatkienė. Jūsų lauks lietuviški pietūs, laimikių stalas ir gera nuotaika. Savo atsilankymu padėsite pagalbos reikalingiems. Ekonominė padėtis Lietuvoje iki šiol nėra lengva, prisiminkime vargstančius. Visi atvykime į Pavasario šventę.

Los Angeles Vasario 16-to minėjimo rengėjai ir dalis svečių iš k. muz. Viktoras Ralys, LB Vakarų apygardos pirm. Angelė Nelsienė, minėjimo pagrindinis kalbėtojas, Lietuvos Respublikos ambasadorius Vašingtone Stasys Sakalauskas, ALTO skyr. pirm. Albinas Markevičius, solistė Janina Čekanauskienė, L.R. Generalinis konsulas Vytautas Čekanauskas. Antroje eil. — LB „Spindulio“ jaunimo ansamblio taut. šokių mokytoja Sigita Barysienė, „Spindulio“ ansamblio vadovė Danguolė ir programos pranešėja Audra Nelsaitė-Narbutienė.

Nuotr. J. Pupiaus

Stalus užsisakyti prašome sekmadieniais po lietuviškų pamaldų parapijos apatinėje salėje.

LA. Lietuvos Dukterys

TAUTINIŲ NAMŲ METINIS SUSIRINKIMAS

Lietuvių Tautinių namų metinis susirinkimas įvyko kovo 5 d. šių namų salėje. Susirinkimui vadovavo A. Pečiulis. Praėjusių metų visuotinio susirinkimo protokolą perskaitė R. Anelauskienė. Direktorių tarybos pirmininkas J. Petro-nis pakvietė tylos minute pagerbti 1999 m. mirusius narius: Juozą Dzenkaitį, Vytautą Gedgaudą, Rimtautą Petraitį, Česlovą Noruką. Ild. V. Juodvalkis pranešė, kad namų pajamas sudarė patalpų nuoma. Didžiausią išlaidų dalį sudarė namų remontas ir išlaidos. Pagal galimybes buvo remiami lietuviški reikalai.

„Vaikų vilčiai“ paskirta 2,000 dol., LR garbės konsolato išlaikymui 1,000 dol. ir smulkesnėmis sumomis kitiems reikalams. Revizijos komisijos vadov pranešė Ig. Medziukas. Patikrinus knygas ir dokumentus, nukrypimų nepastebėta. Viskas vedama tvarkingai. Pasiūlė susirinkimui išreikšti Tautinių namų valdybai padėką.

Susirinkimui apyskaitas patvirtinus, vyko rinkimai. Pasiūlymų valdybai už kelių praėjusių metų našią darbą. Be įžangos pabrėžė svarbą tęsti gražią Verbių sekmadienio tradiciją, kai šaukusis Šv. Kazimiero parapijos choras religinių koncertų (kasmet) apvainikuoja rekolęciją pabai-ga, o Lietuvos Dukterų draugijos narės prieš koncertą paruošia šiltą užkandį publikai. Tokia jau įsisenėjusi tradicija ir visos sesės su šeimomis yra kviečiamos prisidėti, nes didelė dalis mūsų, priklauso chorui. O šiais metais, pastebėjo pirm. Vilimienė, čia ašdės Viešpaties Kančios Istorija nuostabi G. Rossini kantata „Stabat Mater“ su Los Angeles operos solistais, parapijos choru, muz. Viktoro Ralio vadybe. Gražesnės progos nusi-lenkti Kristaus Kančios sekmadieniui nebūtų galima nei pageidauti!

Po šios įsipareigojimų linkmės išsklaidyti pranešimai, su-manymai, draugijos biudžeto apžvalga — pajamos bei iš-laidos, ypač, didelio kiekio siuntinių (vartotų drabužių ir avalynės) siuntimai į Lietuvą. Lionė Vilimienė dabar pava-davo vicepirm. Danutė Kaškelienė. Jai dalyvaujant, susirin-kimo eiga buvo pajavairinta izd. Laimutės Baltrėnaitės

LIETUVIŲ KREDITO UNIJOJE

Lietuvių Kredito unijos metinis susirinkimas įvyko Tautiniuose namuose vasario 27 d. Tylos minute pagerbti praėjusiųjų metų mirusieji nariai: Juozas Dzenkaitis, Česlovas Norukas, Jonas Valukonis, Juozas Pažėra, Vytautas Gedgaudas. Paskutinio metinio susirinkimo protokolą perskaitė sekretorė D. Augustas. Iš pirmininko ir išdininke V. Juodvalkio trumpo pranešimo paaiškėjo, kad Kredito unijos darbas vyksta sėkmingai. Aktyviai siekia 9 milijonus dolerių. Paskolos viršija 3 milijonus dolerių. (Raštu pateikta nariams Kredito unijos balansas ir pajamų bei išlaidų apyskaita). Apie Kredito komiteto atliktus darbus pranešė

DRAUGAS, 2000 m. balandžio 18 d., antradienis

5

„Audra“, vadovaujama energingos Dalios Adomaitienės, ne tik ruošiasi dalyvauti šokių šventėje Toronte, bet dalyvauja ir St. Petersburgo lietuvių šokių mėnesio 7 d. suruošė šaunią Užgavėnių puotą, kurioje dalyvavo arti 300 svečių. Renginį ruošė, siekdami sutelkti lešų kelionei į šventę Toronte ir suteikti progą svečiams prieš Gavenių pasilinksminimą. Renginys buvo pavadintas „Puota jūros dugne“. Ši mintis buvo gražiai išreikšta salės papuošime. Kiekvieną stalą puošė Dalios Adomaitienės sukurta jūros dugno kompozicija, kurioje įvairiaspalvės žuvelės nardė tarp kriauklių ir koralų, o scenos gale linksmai šokinėjo delfinai. Panašios jūros dugno kompozicijos puošė ir kitas salės vietas.

Šokių mokytojos Dalės Adomaitienės talentai reiškiasi ne tik šokyje, bet ir mene. Jos salės ir scenos dekoracijos dažnai puošia ir kitus renginius.

Užgavėnių puotą pradėjo patys „Audros“ šokėjai šokiais „Siuntė mane motinėle“ ir „Rusnietis“. Po to Dalia Adomaitienė pasveikino visus susirinkusius, padėjo už gausų atsilankymą ir pakvietė vysk. Eugenijų Bartulį sukalbėti maldą. Šiaulių vyskupijos vyskupas Eug. Bartulis buvo ką tik pravedęs rekolęciją St. Petersburgo lietuviams. Jis kartu su kun. dr. Matu Čyvu ir broliu kun. Antanu Grabnicku atsilankė į šį renginį. Su vyskupo maldą ir palaiminimą buvo pradėta vakarienė.

Šiltą maistą pagamino patys „Audros“ šokėjai. Tai buvo didelis darbas, kurį įsijungė visi šokėjai. Jie patys gamino dešras, pjaustė kopūstus, skuto bulves, kepė kugelį, blynus varškės tepę, pyragaitius keptus. Svečiai buvo vaišinami visais tais skanėstais. Puotai pasibaigus, šokėjai tvarkė stalus ir salę.

Puotos metu svečius links-

Susirinkimas pasibaigė pa-

kilia nuotaika. Po susirinkimų dar vis šnekučiuojantis su dviem naujaisiomis Lietuvos Dukterų draugijos narėmis, kurias atvedė ir supazindino sesė Danutė Kaškelienė, tai: Onutė Vilkanienė ir Janina Mikalajūnienė. Nelaukiant, sekretorės Aldonos Venckūnienės, jiedvi buvo įrašytos į Lietuvos Dukterų draugijos knygą, kaip pilnatęsis ir, žinoma, labai reikalingos (mūsų) šalpos programoje. Tuo šiu susirinkimas pasilieka vienu sėkmingiausiu, nes pasipildė naujais veidais ir gera įgyvendinama planavimų sandara.

Stasės V. Pautienienė

ST. PETERSBURG, FL

UŽGAVENIŲ „PUOTA JŪROS DUGNE“

St. Petersburgo Lietuvių klubui priklausanti tautinių šokių šokėjų veteranų grupė

Po metinio narių susirinkimo, š. m. vasario 27 d., „Taupos“ pirmininkas Egidijus Marcinkevičius kalbasi su Clevelando lietuvių žurnalistas Vaciu Rociūnu ir Aurelija Baiašaitiene.

mino Danos Mazeikienės ir Algio Ulbino atliktas humoristinis vaidinimas, kuriame panelė Skystimaitė dainavo — deklamavo, o jai akompanavo prof. Mūras. Vakaras puikiai praėjo. Šalia gausių laimėjimų buvo surinkta dar 600 dol., kurie buvo įteikti vyskupui Eug. Bartuliui Šiaulių Jaunių centro steigimui. Prie šios aukos gerokai prisidėjo patys „Audros“ šokėjai vyskupui paaukodami 100 dol. Vyskupas už šią auką nuoširdžiai padėkojo. Grojant „Lorelei“ orkestrui, svečiai ilgai linksminosi „puotoje jūros dugne“.

TAUTINIAI ŠOKIAI TAUTYBIŲ FESTIVALIJE

Kovo 11 d. vakare „Audros“ šokėjai pasirodė St. Petersburgo miesto Tarptautiniame festivalyje. Festivalis tęsėsi 3 dienas, sutraukdamas tūkstančius lankytojų. Kai kurios festivalio dienos buvo skirtos mokinių lankymuisi ir jų supažindinimui su įvairių kultūrų menu, papročiais ir valgiais. Buvo rodomi filmai, paroduodami įvairūs tam kraštui būdingi liaudies meno dirbiniai.

Lietuvių klubas kasmet turėdavo lietuviško maisto ir kultūros paviljoną. Deja, dėl perkrautos klubo programos ir ruošimosi Garbės konsulo šventei, lietuviai šiemet paviljono neturėjo. St. Petersburgo lietuviams šiame festivalyje atstovavo „Audros“ šokėjai programoje pašokdami keturis tautinius šokus. Jų mokytoja Dalia Adomaitienė festivalio lankytojams apibūdino šią grupę, o tautiniai drabužiai pasipuošusios moterys ir vyrai teikė pasigerėtiną vaizdą ir gražiai atstovavo savo tautybei. Reikia sveikinti visus „Audros“ šokėjus ir šokėjas už jų darbą ir meilę lietuviškam šokiui. Linkim šiai grupei ir toliau šokti ir džiuginti St. Petersburgo lietuvių telkinį.

Elvyra Vodopalienė

Po metinio narių susirinkimo, š. m. vasario 27 d., „Taupos“ pirmininkas Egidijus Marcinkevičius kalbasi su Clevelando lietuvių žurnalistas Vaciu Rociūnu ir Aurelija Baiašaitiene.

Nuotr. Lino Johansono

St. Petersburgo Lietuvių klube pietų metu iš kairės: brolis Astijus Kungys, Šiaulių vysk. Eugenijus Bartulis, kun. dr. Matas Čyvas. Nuotr. Elvyros Vadopalienės

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

APIE LIETUVOS AMBASADOS VAŠINGTONE STOVĖ

„Veido“ kovo 16 dienos numeryje išspausdintam Jonės Kučinskaitės straipsnyje „Nomenklatūrinių ambasadų statyba tęsiasi“ yra visa eilė netikslumų. Būsiu dėkingas, jei juos savo žurnale pataisyte.

Noriu prisistatyti: esu architektas, architektūros studijas baigiau 1957 m. ir, atlikęs karinę prievolę, šioje specialybėje dirbu nuo 1959 m. Dėl to, kad privačia praktika vertiuosi jau dvidešimt aštuonerius metus. Washingtone gyvenau nuo 1958 metų ir tada pirmą kartą apsilankiau Lietuvos ambasados (tada, dar atstovybės) pastate. Nuo to laiko, profesiniais patarimais esu prisidėjęs prie visų to pastato remontavimo ir atnaujinimo darbų.

Pirmoji Kučinskaitės straipsnyje esanti netiesa yra, kad Lietuvos ambasadoje Washingtone yra „uždrausta organizuoti priėmimus“. Priėmimas ambasadoje buvo ir praėjusio sekmadienio popietę, kada ten susirinko nemažas žmonių būrys klausytis muziejininkės Virginijos Paplauskienės paskaitos apie Maironį ir Kauno Maironio literatūros muziejų. Paskaita pajavirinta Maironio žodžiams sukurtų dainų koncertu. Ambasados patalpose žmonių sausakimšai buvo per priėmimą, kada Kovo 11 d. minėjimo proga ten lankėsi Lietuvos Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis. Po ra savaitę prieš tai, didžiulis būrys buvo susirinkęs į Jurgio Blekaičio knygos sutikimą, kada paskaitą skaitė prof. Bronius Vaskelis. Koks nors priėmimas ambasadoje vyksta beveik kas savaitę.

Nesu į kiekvieną ten vykstantį priėmimą kviečiamas, tačiau, kiek galiu atsiminti, per visą laiką, tik tada, kada ambasados patalpos buvo iš pagrindų remontuojamos ir nebuvo įmanoma jomis naudotis, vienas Vasario 16-osios minėjimas yra buvęs Fort Myers karininkų klubo patalpose. Paklaustas tuometinis ambasados reikalų vedėjas Ramūnas Astrauskas sakė, jog klubo patalpos buvo gautos dykai, o vaišių išlaidos buvo maždaug tokios patios, kokios jos būtų buvusios, jei minėjimas būtų vykęs ambasadoje.

Taigi, straipsnio teiginys, kad „...priėmimai rengiami nepigiai išnuomotose patalpose“ yra kita paprasčiausia netiesa.

Esu tas, kuris pakviečia žinomą ekspertą, statybinių sutrikimų tyrimų specialistą, inžinierių — konsultantą Tom Downey padaryti kai kurių ambasados patalpų grindų stovio analizę. Ilgam jo raporte nėra nei vieno žodžio apie tai, kad „...katalų būklė yra kritiška — (kada) bet kuri akimirka, susirinkus daugiau žmonių, gali neišlaikyti pastato laikanties konstrukcijos“. Tad nežinau, apie kokius „ekspertų įspėjimus“ rašo straipsnio autorė. Dėl to, kad rašė apie išsigalvotus, nepatikrintus ar nepagrįstus dalykus, ne vienas žurnalistas yra turėjęs susirasti kitą profesiją.

Tiesia, nuo ambasados pastato valgojo kambarys lubų buvo nukritęs maždaug dviejų kvadratinį metrų dydžio tinko luitas. Negirdėjau, kad jis „...vos neužmuše“ čia buvusio žmogaus“, nors, jei jis būtų nukritęs kam ant galvos, guzas būtų buvęs nemazas. Dėl to, „kas būtų buvę“, neverta spėlioti, ypač spaudoj. Kada į

ambasados pastatą buvo įvestas centrinis oro vėsinimas, pasikeitė pastate nuolat esąs drėgmės kiekis ir dėl to, medinis pastato statybinis karkasas gerokai išdžiūvo. Lygiai taip, kaip visam pasauly tuometu atstatytuose pastatuose, tinkas jame yra laikomas prieš sijų prikaltois balanomis (lentjuoste). Kada pastato vidaus temperatūra ištisus metus pasidarė pastovesnė, medinė lentjuoste džiūdamas kiek susitraukė, tinkas nuo jos atšoko ir nuo svorio nukrito. Tai neturėjo nieko bendra su ambasados pastato „laikantių konstrukcijų“ būkle. Lubos ambasadoje buvo tuoj pat pataisytos.

Aliarnuodamas, kad „...JAV (Lietuvos ambasados) pastato būklė avarinė“, Seimo narys Kazys Bobelis nežino, apie ką jis kalba, nes matomai, ambasados pastate jau kelis metus nėra buvęs. Tie, kurie ambasadoje apsilanko, gerisi ir džiaugiasi, matydami, kaip gražiai, ambasadoriaus Stasio Sakalausko pastangomis ir ambasados tarnautojų Sigito Mackonio talentingomis rankomis bei sunkiu darbu, buvo atnaujintas pagrindinis ambasados priėmimų kambarys. Be to, tokiom patiom „savom jėgom“ jau buvo pataisyti kelių kitų ambasados kambarių lubos ir tie kambariai buvo gražiai atremontuoti. Pro bono savo patarimais esu visuose šiuose darbuose dalyvavęs. Jei tiems darbams būtų reikėję samdyti komercinius konsultantus ir rangovius, jų toks iš pagrindų į originalią estetinę ir struktūrinę būklę atstatymas ir dekoravimas būtų kainavęs šimtus tūkstančių litų.

Jei „Veido“ skaitytojams būtų įdomu, galėtume parūpinti atnaujintą ambasados pastato kambarių nuotraukų. Lygiai Kazys Bobelis padėtų nesuigauti, teigdamas, kad, dėl ambasados remontui reikalingų lėšų „...tegu vyriausybė kreipiasi į JAV gyvenančius lietuvius“. Amerikos lietuvių suaukotais pinigais ambasados pastatas buvo kiek suremontuotas ne du, kaip sako Bobelis, bet tik vieną kartą, kada Lietuvos atstovu čia buvo Stasys Backis. Tada buvo sudėta apie 130,000 dolerių ir už tuos pinigus atlikti keli būtini remonto darbai. Nei cento nebuvo skirta kokia nors ambasados patalpų „kosmetikai“. Tiems darbams planus ruošiau ir juos prižiūrėjau kartu su Washingtono architektu Algiiu Žemaičiu.

Dabar, kada išėjusios lietuviška spauda kasdien palia prašymų aukoti Lietuvos palia laiciams, ligoniams, partizanams, grįžusiems tremtiniams, bažnyčių, pilių ir paminklų statymui ir atstatymui, ir pan., reikia labai abejoti, kad Amerikos lietuvių būklė aukoti dar ir ambasados pastato remontui. Be to, būdamas medicinos gydytojas, Dr. Bobelis vargu ar yra kvalifikuotas nustatyti Washingtone esančios ambasados pastato „kritišką būklę“, ir jis neturėtų apie tai žurnalistas taip „autoritetingai“ aiškinti.

Jūsų korespondentė, deja, arba jų nenugirdo, arba susimaišė, arba nesuigautė ir URM jai duotose statybos bei remonto darbų sumose. Kada patalpos buvo tvarkomos ambasadorium esant Alfonsui Eidintui, daugiau nei 200,000 litų kainavo vien tik ambasados šildymo sistemos sutvar-

kymas ir oro vėsinimo įrengimai. Visų pastato pataisymų ir remonto išlaidos buvo daug didesnės ir nei vienas tų darbų anaipol nebuvo vien „kosmetinio“ pobūdžio, o visi buvo būtini. Kas daryta, buvo daryta ne atmetinai, paviršutiniškai, bet gerai, ilgam laikui. Savo knygeleje apie ambasadą ambasadorius Eidintas rašo, kad remonto darbai URM 1994-1995 m. buvo paskyrusi per 370,000 dolerių, taigi, apie pusantro milijono litų. Visiems įvykdytiems darbams čia išvardyti reikėtų kelių žurnalo puslapių.

Beje, statytas kaip gyvenamasis namas, pastatas Lietuva buvo įgytas ne, kaip straipsnyje rašoma, 1936 m., atstovu Washingtone esant Kaziiu Bizauskui, Lietuvos pasiuntinybė ten buvo įsteigta 1924 metų birželio 1 d. Tam pažymėti, Amerikos lietuvių prof. Prano Zundės rūpesčiu ir lėšom, ant pastato sienos kabo bronzinė lenta.

Prieš rašydama, žurnalistė turėtų pasitikrinti bent elementarius duomenis.

Nėra kalbos, kad ambasados pastatas nėra pritaikytas tokiai apkrovai, kuri jam dabar skiriama. Jei būtų lėšų, jame dar yra daug kas taisytino: reikėtų pertvarkyti pirmojo aukšto tualetų kambarius, prieš tai išlyginant kai kuriuos grindų nusidėjimus, perplanuoti kai kurias įstajines patalpas, atnaujinti stogus, kai kurias lauko sienas ir t.t. Pastatas taip pat netinkamas ir nuolatiniams tarnautojų gyvenimui. Tačiau, kada nėra lėšų, taupumas iš tikro yra svarbiausia ir dėl to nėra ko priekaištų daryti. Dėl ambasados rajono, tai galima pasakyti, jog tiesa, kad jis nebėra toks „prestižinis“, koks buvo,

kada ambasados pastatas buvo pirktas. Nežinau, kiek ambasadų toje apylinkėje dar tebėra, bet jos kitur kelias tik ne tiek dėl sumenkėjusio rajono „prestizo“, kiek todėl, kad — kaip ir Lietuvai — visom ambasadom prieš karą įgytos patalpos pasidarė per ankštos. Tačiau, nors, pvz., Lenkijos ambasada ieško erdvesnio pastato, lenkai dabartinę, netoli Lietuvos ambasados esanti, vis tiek sau pasiliks ir juo toliau naudosis. O kitų pusę gatvės esantis senas pastatas be langų stovi jau kokia trisdešimt metų, nuo to laiko, kada iš jo išsikėlė kazokos Antioch kolegijos teisės mokyklos filialas. Tad čia nieko nauja. Kalbama, kad jo pardavimui ir sutvarkymui klūtis yra kažkokie teisiniai įsipareigojimai miestui. Daug vandens gali po tiltu nutekėti, kol tokie dalykai išsprendžia.

Atsiliepiu dėl straipsnio autorės rašomų postringavimų apie kažkokią „prorytišią orientaciją“ (jei visur neįtartume „konspiracijos“, nebūtume lietuvių) ir įvairių amsenų išvedžiojimų, kaip ir kur reikėtų ambasadas statyti ir už jas užmokėti, būtų didelis laikas gaidinimas. Tereikia tik prisiminti pasakėčią apie į miestelį vienu arkliu jojusius malūnininką ir jo sūnų. Kalbų ir vėjų iš tikro nesugaudys.

Arvydas Barzdukas, AIA Falls Church, VA

Pastaba. Šiuo straipsniu Arvydas Barzdukas reagavo į „Veido“ (kovo 16 d.) išspausdintą J. Kučinskaitės str., o dr. Kazys Bobelis — į „Draugo“ (balandžio 1 d.) redaktoriaus įvadines skaitis. Tikime, kad mūsų skaitytojams šios mintys bus įdomios. D. Bindokienė

BE REIKALO APKALTINTAS

Labai buvau nustebęs ir užgautas perskaitęs straipsnį „Draugo“ 2000 m. balandžio 1 d. numeryje „Roškanas veidas ir užjūris“.

Sunku suprasti, kokių motyvų vedama D. Bindokienė labai neklūtinga forma, užgauliai ir pikta kaltina mane, primeta visą eilę priekaištų, už tai ko visai nėra parašyta jos cituojamame „Veido“ žurnalo kovo 16 d. numeryje „Nomenklatūrinių ambasadų statyba tęsiasi“.

Faktiškai kiekvienas patriotas lietuvis turėtų tik džiaugtis tuo, kas tame straipsnyje parašyta. Jame nėra jokių asmeniškumų ir jokia partija nėra paminėta. Yra kritikuojama buvusi ir esama Lietuvos vyriausybė, dėl jos labai paviršutiniško elgesio, netinkamo finansavimo (metant pinigais, ne ten kur yra svarbiausios prioritetai) ir priežiūros vakarų demokratines valstybes esamų ambasadų (įskaitant ir JAV). Gi, naujų ambasadų kurimui buvusiosios Sovietų Sąjungos respublikos pvz.: Baltarusijos, Ukrainos ir t.t. skiria milijonus.

Jei Lietuvos vyriausybė randa 14 mln. litų ar daugiau statyti ambasadą Ukrainai, o, be to, išleidus tuos pinigus, statybos nebaigti — tai, kodėl negali rasti pinigų sutvarkyti ambasadas pvz., Washingtone, Paryžiuje, Londone ir t.t. Tegul patys lietuvių atsako — kas yra svarbiau! Be to, JAV aš esu tikras ir vietiniai lietuvių padėtų, kaip ir praieityje yra darę. Tai ar to klausimo kelimas yra nusikaltimas?

D. Bindokienė cituoja „Veido“ straipsnį, bet visą savo nepasitenkinimą ir kažkodėl pyktį išsako visiškai nieko bendra su straipsniu neturintais teiginiais. „Veido“ straipsnyje yra minimi ir kiti du L.R. Seimo nariai A. Meda-

linskas, R. Čiupaila ir taip pat U.R.M. sekretorius A. Milukas. Mūsų visų nuomonės vienos, bet jie D. Bindokienės net nepaminėti.

Pasmerkimui išrinktas tik vienas Dr. Bobelis.

„Veido“ straipsnyje taip pat nėra nei vieno priekaišto ar kaltinimo ambasadoriams ar ambasadų darbuotojams. Yra tik kritiškai vertinama ambasadų fizinė struktūra ir jų įstatymus pažeidžiantis finansavimas bei vyriausybės neatšakingumas prieš vakarų demokratines valstybes, reprezentuojant Lietuvą.

Liūdna, kai redaktorė rašo, kad: „Mums gerai pažįstamas gydytojas grįžęs į tėvynę metais ieškodamas sau prideramos nišos, blaškosi iš dešinės į kairę, nelyginant pelkį žiburėlis vėjutoj rudens naktį ir...“, kai tas gydytojas gyvena šiaurės, rudos gaben karštai kovojo su visais Lietuvos tautos priešais“ citata baigta.

Mano politinė linija niekada nebuvo ir nėra pasikeitusi. Visada buvau nuo centro į dešinę, toks esu ir šiandien. Aš dirbau, dirbu ir dirbsiu su visų pažiūrų lietuvišiais Lietuvos labui. Ir kaip kovojau, taip ir kovosiu su Lietuvos priešais ir politiniais grovikiškais. Esu toks pats, kaip kad buvau ALTo ar VLIKO pirmininkas.

Dr. Bobelis niekada niekam nepataikavo, visada gynė Lietuvos interesus ir reiškė savo nuomonę ar tai kam priimtina, ar ne!

Mano sėkmė dirbti Lietuvai ir jos žmonėms priklauso, ne nuo „Draugo“ redaktoriaus tendencingų rašinių, bet nuo Lietuvos žmonių vertinimo mano darbų. O, tai geriausiai parodo Lietuvos gyventojų paskutinių dešimt metų mėnesinės apklausos ir ką tik įvykę savi-

valdybių rinkimų rezultatai.

Būkime vieni kitam tolerantiški, vertinkime Lietuvos sunkų atsistatymą ir ten daromas klaidas bei laimėjimus objektyviai, be pyktio, bet su noru padėti. Mūsų tiek mažai, o priešų tikrai daug! Tik visi dirbdami ir viens kitą gerbdami galėsime greičiau džiaugtis visi kartu gautais laimėjimais.

Dr. Kazys J. Bobelis Lietuvos Respublikos Seimo ir Užsienio reikalų komiteto narys.

Lietuvos Delegacijos Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo organizacijos vadovas.

SMULKMENOS

Kai kurie Amerikos laikraščiai turi „Trivia“ (smulkmenų) skyrių, kuriame spausdina įdomius, nors ir nelabai svarbius, reiškinius bei įvykius. Į tokių skyrių Lietuvoje tiktų patalpinti nuolat vykstančius gražuolių rinkimus. Kovo mėn. pabaigoje Kaune buvo išrinkta „Miss Kaunas 2000“. Rinkimai buvo labai išreklamuoti, gražuoles vertino komisija, vadovaujama rezisieriaus Eimunto Nekrošiaus, kitas komisijos narys, grožio žinovas, buvo Seimo narys Audrius Butkevičius, neseniai paleistas iš kalejimo. Iškilmes pravedė Vytautas Kernagis. „Miss Kaunas 2000“ buvo apvainikuota karūna, pagaminta iš sidabro, aukso ir brangakmenių — jos vertė yra 20,000 litų.

Ir kas yra toji „Miss Kaunas 2000“? Tai septyniolikmetė Oksana Semenienė.

Gražuolių rinkimai Lietuvoje, atrodo, vežasi vienas kitą. Tiesa, dar nematyti skelbimų apie „Miss Raseiniai“ ar „Miss Panevėžys“ rinkimus. Bet Vilniuje ruošiamasi balandžio mėn. Taline vykstantiems rinkimams „Miss Photo Baltic 2000“. Juose Lietuvai atstovaus septyniolikmetė Julija Volščiūtė iš Vilniaus, keturiolikmetė Svetlana Lazareva, penkiolikmetė Viktorija Morozovaitė, abi iš Visagino, aštuoniolikmetė Lidija Vasiljeva iš Vilniaus ir šešiolikmetė Raimonda Valiucytė iš Raseinių. Taigi mūsų lietuvių atrinkimui Taline bus deramai atstovaujama.

O gal netiktų šias žinias priškirti prie „trivia“? Juk „Lietuvos rytas“ gražuolių aprašy-

mui skyrė du numerius, iš viso keturis puslapius. Maždaug tiek vietos, kiek aprašyme apie garsų šnipą Philby, kuris didžiavosi, padėjęs su naikinti Lietuvos laisvės kovotojų ryšininkus, Julijoną Būteną, Juozą Lukšą-Daumantą bei J. Deksnį. Pasirodo, kad Philby, neapsikęsdamas Maskvos tvaiku, dažnai atvažiuodavo į Lietuvą ir Estiją, pakvėpuoti vakarietiška atmosfera.

R. Sidrys, M.D. Streator, IL

ASMENINĖ NUOMONĖ APIE AMBASADAS

Spaudoje skaitiau apie skirtingas Lietuvos ambasadų problemas. Rašo daktarai, spaudos žmonės bei kiti. Tai čia norėčiau įdėti „savo“ asmeninę nuomonę. Pirmiausia patartiau padaryti „moratorium“ — užšaldyti naujų ambasadų, konsulatų steigimą. O, kai pagerės valstybės finansai, visų pirmiausia pastatyti Lietuvos ambasadą Berlyne, Kurfürstentum gatvėje 134, kur prieš Antrą

pasaulinį karą buvo Lietuvos pasiuntinybė. Žemė atgauta ir jau keli metai stovi tuščia. Planai padaryti. Neseniai teko matyti fotografiją esamoje dabartinėje Lietuvos ambasadoje Berlyne, kuri yra nuomojama.

Tadas Mickus Springfield, VA

• Šiauliai. Vasario 19 d. Šiaulių vyskupijos kurijoje vyko parapijų „Atgaivink“ programos aktyvistų susirinkimas, kuriame dalyvavo svečių iš Kretingos. Vysk. E. Bartulis, pasveikinęs susirinkusiuosius, pasidžiaugė, kad žmonės imasi ryžtingai atnaujinti parapijų dvasinį gyvenimą. Susirinkime aptarta parapijose vykstantį renginių specifika, bandyta išsiaiškinti iškilusius sunkumus ir šalinti jų priežastis. Taip pat buvo pristatyta šios pakopos rekolekcijų medžiaga. Siūlyta iškelti aiškų patį tikinčiųjų iniciatyvą rekolekcijų metu, galimybę jiems patiems vesti šio pobūdžio susibūrimus.

Ir vėl galima užsiprenumeruoti „DRAUGĄ“ papiginta kaina: tik už 65 dol. metams, tik gyvenantiems JAV-se.

JAV naujiesiems skaitytojams — pirmas mėnuo siunčiamas nemokamai.

Mecenatas prašo „DRAUGO“ skaitytojus užprenumeruoti savo vaikams, vaikaičiams, naujai atvykusiems tautiečiams iš Lietuvos.

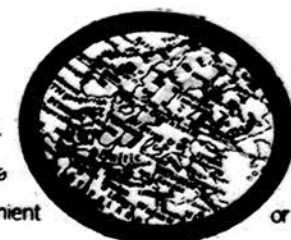
Papiginimas tęsis iki liepos 1 d.

Tai — Jūsų laikraštis!

STAR ALLIANCE

It makes a world of difference when you fly SAS to Lithuania.

No one makes round-trip travel to Lithuania easier and more convenient than SAS. From Chicago, we offer daily service to Vilnius with just one hassle-free connection through Stockholm. Our 4:30 p.m. departure gives you a relaxed morning arrival for business or pleasure. When you're ready to return, you'll enjoy same-day travel back to Chicago through our Copenhagen hub. And whether you fly Business Class or Economy Class, you can be sure our service will be world-class, and will allow you to arrive rested and refreshed — all for a reasonable fare. Find out what a world of difference SAS can make for your next trip. Just call your Travel Agent or SAS at 1-800-221-2350. For more information and special offers, visit our website at www.flysas.com.

Flight #	From	To	Departure Time	Arrival Time
SK 946	Chicago	Stockholm	4:30 pm	7:40 am +1
SK 744	Stockholm	Vilnius	9:20 am +1	10:50 am +1
SK 743	Vilnius	Copenhagen	12:45 pm	2:15 pm
SK 943	Copenhagen	Chicago	3:40 pm	5:40 pm

SAS Scandinavian Airlines

KABŪGA

Tautos fondas įdukrina Dusetų mokyklą

„Kabūga“? Ar tai koks sutvėrimas Afrikos Svahili tarme, ar kas kita? Atsakymas labai paprastas: tai elektroninio pašto terminais pavadinta žymaus lietuvių kalbininko Kazimiero Būgos vardo vidurinė mokykla. Ji įsikūrusi šiaurės rytų Lietuvos Dusetų mieste, ties Sartų ežeru, nuo seno garsėjusiu žiemų žirgų lenktynėmis.

Bet ne vien tuo Dusetos yra žinomos. Jos vis dažniau minimos dėl vidurinės mokyklos, kurią žino ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Šios mokyklos mokiniai yra daugelio vaikų dailės parodų, konkursų Suomijoje, Japonijoje, Kanadoje ir kitur dalyviai bei laimėtojai. Mokyklos meno mokytojai — profesionalai dailininkai. Mokykloje nuo antros klasės sustiprintai dėstoma dailė.

Šios žinios pradėjo mums pasiekti, baigiantis 1997-iesiems metams per gražiomis eilėmis ir piešiniais papuoštus laiškelius, su nuoširdumu parašytus dešimtmetės Kamilės. Per keletą metų laišku, piešiniu ir informacijos susitelkė storoškas aplankas.

Maždaug tuo pat metu Tautos fondo taryboje brendo mintis, be kitų projektų, Lietuvos nepriklausomybės 10-ties metų atstatymo sukaktį pažymėti ypatingu būdu: kviesti išsivijus lietuvius įtvirtinti demokratiją Lietuvoje per mokyklą, kviesti vieną kuria, savo paties pasirinkta, mokyklą „įdukrinti“. Kviešius šiuo reikalu lietuvių visuomenė buvo išsiuntinėtis ir paskelbtas Vasario 16-tą dieną. Tautos fondas įsipareigojo tokią visuomeninę paramą papildyti savo ištekliais. Pavyzdžiui, mokyklai paaugokius 500 dol., Tautos fondas pridėdavo 250 dol. Kiekviena auka reikšminga ir primama su dėkingumu.

Iškilus pasirinkimo reikalui, mano mintis visai natūraliai pakrypo į Kabūgą. Pasikeitė abipusiai širdingais laiškais su mokyklos direktorium Gintautu Kuzma, kuris tarp kita ko rašė: „Todel iš tiesų malon-

nus jūsų pasiūlymas „įdukrinti“ mūsų mokyklą, dalyvauti įvairiuose Tautos fondo organizuojamuose renginiuose, gauti kompiuterių. Visa mokyklos bendruomenė džiaugtųsi bendradarbiaudama su Amerikos lietuviams, jų remiamu Tautos fondu“.

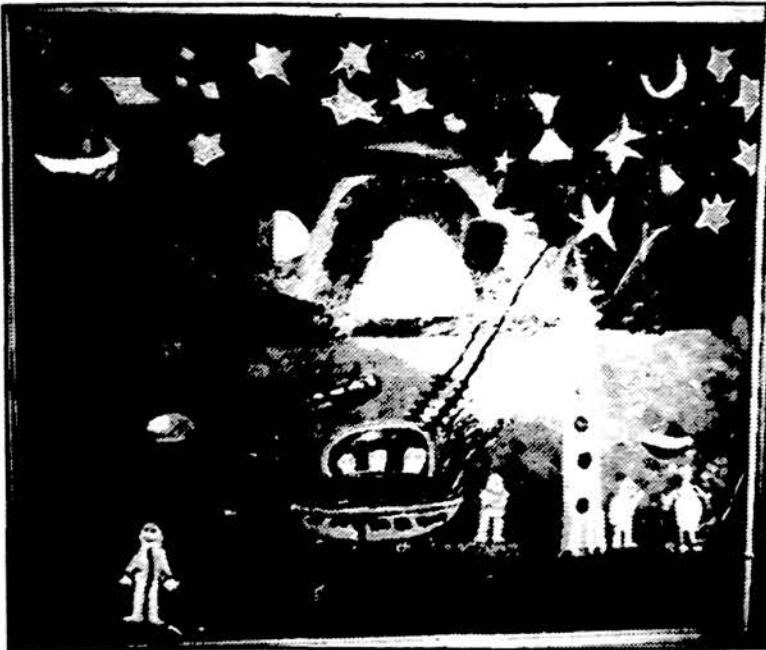
Š.m. kovo dvyliką dieną turėjau malonumą vėl nuvykti į Dusetas ir direktoriui pirmąjį paramos čekį Tautos fondo vardu asmeniškai įteikti. Šio įvykio metu dalyvavo ir ji nuotrauka įamžino Kamilė, dabar jau 12 metų, kuri, to iš anksto neplanavusi, savo mokyklai ir Tautos fondo uždaviniams pasitarnavo išimtinai gražiu būdu.

Kazimiero Būgos mokyklos mokiniai dalyvavo „Lietuvių kovų ir kančių istorijos“ projekte, kurio iškilmingos pabaigtuvės įvyko Vilniuje š.m. kovo 10 dieną. Šiame įvykyje dalyvavo ir kalbą pasakė prezidentas V. Adamkus. Mokyklos jaunieji istorikai, kaip rašo direktorius G. Kuzma, „surinko daug medžiagos (atsiminių, dokumentų), pasakojančių apie Dusetų krašto žmonių tremtį, partizanų kovas, pasipriešinimą. Dabar ši medžiaga sisteminama, rušiama ekspozicijai mokyklos muziejuje“.

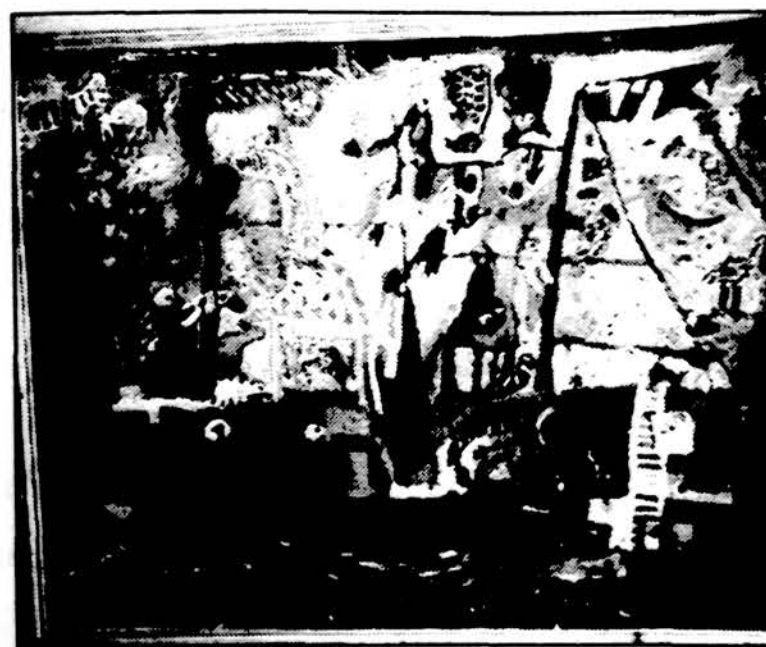
Mes galime tik džiaugtis, kad Lietuvoje auga nauja, patriotiška nusiteikusi karta. Lietuvos mokyklose matyt trūksta ne gabių mokinių ir mokytojų-idealistų, bet trūksta įrangos, mokslo priemonių, laboratorijų, net žodynų. Trūksta kompiuterių. Norim tikėti, kad visuomenė šį reikalą supras ir jungsis į Tautos fondo pradėtą mokyklų „įdukrinimo“ programą nuosirdžiai ir dosniai.

Su Kamile susipažinau atsitiktinai beabėdžiančia su draugais Sartų ežero pakrantėje. Po metų susirašinėjimo aš taip jau jos seneliui, ji mano „anūke“, o garsiojo lituanisto vardo — Kazimiero Būgos vidurinė mokykla Dusetose tapo Tautos fondo dukra. Ar ne gražu?

Jurgis Valaitis

5 ir 6 klases moksleivių piešiny.

8-9 m. amžiaus moksleivių darbai.

Kazimiero Būgos vidurinė mokykla Dusetose, Zarasų raj.

VOKIETIJOS LB TARYBOS POSĖDIS

Š.m. kovo 18 d. įvyko Vokietijos LB tarybos posėdis, kuriame buvo išsamiai aptarta Bendruomenės veikla, priimti su ta veikla susiję nutarimai ir naujai išrinkti jos vadovaujantieji organai.

Posėdį, į kurį atvyko 12 iš 15 tarybos narių, pradėjo prezidento pirmininke Marija Dambriūnaitė-Šmitienė. Ji prisiminė praėjusiais metais mirusius VLB narius, — jie buvo pagerbti tylos minute. Trumpai apžvelgusi praėjusių dešimt metų Lietuvos ir Vokietijos lietuvių padėtį, paminėjo daug pozityvių reiškinų, todėl į ateitį siūlė žvelgti su optimizmu.

Posėdyje pranešimus skaitė VLB valdybos pirm. Antanas Šiugždinis, išd. Edmundas Jankūnas, kontrolės komisijos pirm. kun. A. Kelmelis, Garbės teismo pirm. dr. V. Lėneras Vasario 16-osios gimnazijos direktorius A. Šmitas, fondo Vasario 16-osios gimnazijos direktorius A. Šmitas, fondo Vasario 16-osios gimnazijos direktorius A. Šmitas, fondo Vasario 16-osios gimnazijos direktorius A. Šmitas.

Taryba, išklausiusi kontrolės komisijos pranešimą, kuriam nustatyta, kad 1999 m. VLB valdybos pateikta DM 102,500.60 pajamų ir išlaidų apyskaita buvo vedama tvarkingai bei tiksliai, balsavimu patvirtino kontrolės komisijos pateiktą siūlymą dėl Vokietijos LB valdybos atleidimo nuo piniginių atsakomybės. Priimta ir 2000 metų DM 107,880

sąmata. Atstovais į PLB X seimą išrinkti: Vingaudas Damijonaitis, Edmundas Jankūnas, Arminas Lipšys ir Andrius Šmitas (Vokietijos atstovai iš pareigos: VLB pirm. Antanas Šiugždinis ir VLSJ pirm. Martynas Lipšys).

Pranešimuose apžvelgtą praėjusių metų įvairių sričių darbai. VLB pirmininkas pabrėžė ypač pavykusį pernykštį Lietuvių Chartos minėjimą, Vasario 16-osios gimnazijos direktorius išsamiai informavo apie iškilusias problemas ryšium su federalinės vokietų valdžios subsidijų gimnazijai nutraukimu, fondo Vasario 16-osios gimnazijai remti išdėstytas — apie mažėjančias aukas gimnazijai išlaikyti, Jaunimo sąjungos pirmininkas — apie Vokietijos lietuvių jaunimo susitikimus ir metų sandūroje vykstantį Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą Australijoje, kuriam visų prašė piniginių paramos.

Diskusijose dėl pranešimų ir ateities veiklos, be smulkesnių einamųjų reikalų, demesio centre buvo naujai iš Lietuvos atvykstančiųjų įjungimo į bendruomenę klausimas, mažėjant vokietų valdžios paramai, bendruomenės piniginių pagrindo užtikrinimas, ilgamečių ir nusipelnusių bendruomenės narių pagerbimas, Vasario 16-osios gimnazijos reikalai, VL Jaunimo sąjungos veiklos perspektyvos.

Vokietijos LB valdybos inf.

AVIACIJOS MUZIEJUS ATVĖRĖ DURIS

Kovo 13 d. Lietuvos aviacijos muziejuje (Veiverių g. 132, Kaunas) atidaryta ekspozicija „Lietuvos aviacija nuo gimimo iki šiandienos“. Atidarymo ceremonijoje dalyvavo kultūros ministras Arūnas Bekšta, ministrų specialistai, Kauno vicemeras Antanas A. Balutis, Lietuvos kariuomenės pajėgų vadovas Zenonas Vegelevičius, Aviacijos instituto direktorius Jonas Stankūnas, lakūnai veteranai, kitų muziejų atstovai. Svečiai sveikino muziejaus direktorių Algį Lapinską, gėliausi, kad Kaunas turės dar vieną muziejų.

Prieš dešimt metų įkurtas muziejus iki šiol neturėjo ekspozicijos, tačiau per tą laiką sukaupė virš 13 tūkst. eksponatų (tarp jų 35 skraidymo aparatai), beveik 16 tūkst. leidinių biblioteką, muziejaus leidykla išleido 29 leidinius. 1999 m. pabaigoje išleistas muziejuje saugomų nuotraukų albumas „Lietuvos karinė aviacija 1919-1940“.

Dabar senajame Kauno oro uoste eksponuojami lėktuvai, sklandytuvai, sraigtasparniai,

jų modeliai, varikliai, propelerių dalys, kitos detalės, lakūnų apranga, uniforminiai ženklai, žymiausių prieškarinės Lietuvos aviatorių asmeniniai daiktai (pvz. generolo

Antano Gustaičio lakūno pirštinės), įvairūs dokumentai ir nuotraukos. Muziejuje galima sužinoti visą Lietuvos aviacijos istoriją, pradedant pirmaisiais lėktuvais, eksponuojama medžiaga apie kovas dėl nepriklausomybės 1919-1920 m., nepriklausomos Lietuvos kariuomenės orą pajėgų vadus, Lietuvos aeroklubą 1927-1946 m., A. Gustaičio skrydžius aplink Europą, žymiuosius lakūnus S. Darių ir S. Girėną.

Kultūros gyvenimas, 2000 m. kovas

PADĖKA

A. + A.

ROMANAS DRUKTEINIS

Mano mylimas Vyras, mūsų Tėtis, Senelis ir Prosenelis mirė 2000 m. kovo 23 d.

Nuosirdžiai dėkojame giminėms, ypač mano sesutei Irenai Liubavičienei ir jos dukrai Silvijai, kurios atskrido iš Kanados, draugams ir pažįstamiems, taip gausiai dalyvavusiems laidotuvių namuose, šv. Mišiose ir palydėjusiems a.a. Romaną į Amžino Poilsio vietą. Dėkojame už užrašytas šv. Mišias, už aukas, gėles, užuojautas žodžiu, laiškais, telefonu.

Esame dėkingos chorvedžiui Algimantui Totilui, vargonininkei Aldonai Agurkytei-Tanner ir visam chorui.

Žmona Joanna ir dukros Virginija ir Imelda su šeimomis.

A. + A.

Mokytoja IRENA VEBRIENĖ VADOPALAITĖ

Gyveno Čikagoje, Gage Parko apylinkėje. Mirė 2000 m. balandžio 15 d. 4:43 val. p.p., sulaukusi 90 metų.

Gimė Lietuvoje, Utenoje. Amerikoje išgyveno 51 metus. Nuliūdę liko: vyras Petras Vebra, duklė Ramona Karlove, zentas Allan; anūkai: Rita Masini su vyru Al, Gregory Karlove su žmona Bettina; proanūkai: Mark Masini, Paul Masini, Monica Masini, Nicole Karlove, Alexander Karlove.

A.a. Irena priklausė Lietuvos Dukterų draugijai ir buvo tos draugijos valdybos narė daugelį metų.

Velionė pašarvota antradienį, balandžio 18 d. nuo 2 iki 8 v.v. Petkus Marquette laidojimo namuose, 2533 W. 71 St.

Laidotuvės trečiadienį, balandžio 19 d. Iš laidojimo namų 9 val. ryto a.a. Irena bus atlydėta į švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią, kurioje 9:30 val. ryto bus aukojamos šv. Misios už jos sielą. Po Mišių Velionė Irena bus palaidota šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuosirdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: vyras, duklė, anūkai ir proanūkai.

Laidotuvių direkt. Donal M. Petkus. Tel. 800-994-7600.

A. + A.

JUOZAS KARIBUTAS

Gimė 1909 m. gruodžio 16 d. Aukštaitijoje, Kinderių kaime, Šimonių valsčiuje, Panevėžio apskrityje.

Baigęs suaugusiųjų gimnaziją, studijavo dramos studijoje ir 1940 m. tapo Valstybinio teatro aktoriumi.

1944 m. pasitraukė į Vokietiją; DP stovyklose darbovo su teatro mėgėjais.

1949 m. atvykęs į Ameriką, apsigyveno Rochester, N.Y., čia sutelkė teatro mėgėjų grupę ir jai vadovavo. Sveikatos sumetimais 1953 m. persikėlė gyventi į Los Angeles.

Juozas aktyviai dalyvavo teatro sambūrio veikloje ir dirbo kaip Hollywood korespondentas. Jis bendradarbiavo ir lietuviškuose leidiniuose „Draugas“, „Naujienos“, „Tevišės žiburiai“, priklausė Lietuvių žurnalistų sąjungai ir Hollywood Motion Picture Press klubui.

Juozas Kaributas parašė kelias knygas: „Kelionė aplink pasaulį“, „Teatrinio vargo kelias“, „Pro geležinę uždangą“, „Kur lietuvių verke ir dainavo“, „Poezija“.

Apkeliavęs beveik visą pasaulį, Juozas savo žemišką kelionę užbaigė kovo 6 dieną Los Angeles mieste.

Palaidotas Los Angeles Kalvarijos kapinėse šalia anksčiau mirusių savo žmonos.

Juozo atsisveikinimas iš jo vėliausio poezijos rinkinio:

„Kai užges melsvos akys

Ir veide šypsena,

Niekam nieko nesakęs

Išeis su daina“.

Ilsėkis ramybeje.

A. + A.

PRANAS GAIGALAS

Mirė 2000 m. balandžio 14 d. 7:30 val. ryto, sulaukęs 92 metų.

Gyveno Oak Lawn, Il, anksčiau Čikagoje, Marquette Parko apylinkėje.

Gimė Lietuvoje, Rokiškyje. Amerikoje išgyveno 50 metų.

Nuliūdę liko: žmona Janina Lankauskaitė Gaigalienė; dukros: Lionė Stasiūnienė, zentas Bronius, Laimutė Irving, zentas Larry, Dalia Janušienė, zentas Vytautas; anūkai: Roma, Darius, Darytė, Vilija, Nida ir Vytautas; proanūkai: Mantas, Vytautė ir Arnoldas.

A.a. Pranas priklausė Vilniaus krašto Lietuvių sąjungai, Lietuvių Bendruomenei ir Lietuvių Šaulių sąjungai.

Velionis Pranas buvo pašarvotas sekmadienį, balandžio 16 d. Petkus Marquette laidojimo namuose.

Laidotuvės buvo pirmadienį, balandžio 17 d. Po 9:30 val. ryto šv. Mišių švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, a.a. Pranas buvo palaidotas Tautinėse lietuvių kapinėse.

Vietoje gelii prašoma aukoti Almos fondui.

Nuliūdę: žmona, vaikai, anūkai ir proanūkai.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600.

A. + A.

JUOZUI KAMINSKUI

Lietuvoje mirus, broli ELEGIJŲ, jo žmoną ALDONĄ su šeima ir gimines Lietuvoje nuosirdžiai užjaučiame.

Vida ir Vytenis Šilai

Algė ir Adolfas Šležai

Margarita ir Zenonas Butėnai

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Didįjį penktadienį, balandžio 21 d., „Draugo“ redakcija, administracija ir spaustuvė nedirbs; šeštadienį „Draugas“ su kultūriniu priedu bus išleidžiamas Didįjį ketvirtadienį.

Prisikėlimo Mišios lietuvių kalba Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje, Marquette Parke, Velykų sekmadienį, balandžio 23 d., bus 7 val. ryte (anksčiau būdavo 6 val. r.). Kviečiami esantieji ir buvę parapijiečiai bei svečiai — iš arti ir toli kartu švęsti Jėzaus Kristaus Pergalės šventę. Velykų dieną 8 val. r. lietuviškų Mišių nebus.

A.a. biochemijos daktaro Kazio Martinkaus (1953-1984) prisiminimui 1985 m. yra įsteigtas jo tėvų, sesers ir artimųjų draugų stipendijos fondas, kuriuo gali pasinaudoti visi lietuviai studentai, siekiantys magistro arba daktaro laipsnio iš tikslųjų mokslų — vėžio tyrimo sričių (pvz. farmakologijos, biochemijos ir pan.). Norėdami daugiau informacijos arba norėdami gauti prašymų formas, rašykite šiuo adresu: Kristina Martinkutė, 7120 S. Richmond, Chicago, IL 60629-3011 USA. Prašymų formos turi būti grąžintos iki 2000 m. gegužės 30 d.

VYKS NOROS AUŠRIENĖS PARODA

Lake Side galerija (15486 Red Arrow Hwy., Lakeside, Michigan; tel. 616-469-3022) rengia Noros Aušrienės personalinę parodą balandžio 29 d., šeštadienį, nuo 3 iki 6 val. v.

Lake Side galerija aktyviai dirba jau daug metų ir ne tik Michigano valstijoje. Būtent Lake Side rengia garsiąsias „Chicago International Art Expo“ parodas, sutraukusias šimtus dailininkų iš viso pasaulio. Lake Side menininkų kūrybos namuose dirbo ir lietuviai menininkai J. Musteikis, A. ir R. Savickai, M. P. Vilutis.

Lake Side savininkai pakvietė Norą Aušrienę atstovauti galerijai septintą kartą vykšiančiame meno festivalyje „Art Attack“. Festivalį ruošia Michigano valstijos Harbor apskritis, jo metu vyks parodų atidarymai, susitikimai su dailininkais ir koncertai. Daugiau informacijos apie festivalio programą galima gauti tel. 800-362-7251 arba

www.red-arrow.org.

Nuo Čikagos iki Lake Side galerijos yra apie valandą kelio automobiliu.

Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje Didžiosios savaitės lietuviškų pamaldų tvarka: Didįjį ketvirtadienį, balandžio 20 d., Mišios 7 val. vak., išpažinčių klausoma 8:30 val. r. ir 6-6:30 val. vak.; Didįjį penktadienį, balandžio 21 d., pamaldos ir Komunija 7 val. vak., išpažinčių klausoma 9-9:30 val. r. ir 6-6:30 val. vak.; Didįjį šeštadienį velykiniai valgiai palaiminami 1 val. p.p., Velykų vigilijos pamaldos lietuvių kalba — 8 val. vak., išpažinčių klausoma 9-9:30 val. r., 3-3:30 val. popiet. Visų pamaldų metu išpažinčių nebus klausoma.

Neseniai išėjo knyga „Čikagos Lietuvių opera. Istoriijos metmenys“, kurios autorė Jūratė Vyliūtė, redaktorė Onutė Daukšienė, dailininkas Romas Orantas. Knygos tiražas — 500 egzempliorių, joje daugiau kaip 100 nuotraukų; knygos leidėjas — Lietuvių tautinis kultūros fondas Čikagoje. Knygoje autorė J. Vyliūtė apžvelgia JAV įsteigtos bei išveivų išlaikomos Čikagos Lietuvių operos kūrybinę veiklą. Analizuoja 1957-1997 metų laikotarpį, nagrinėdama repertuarų klausimus, pateikdama operos kūrėjų bei dalyvių charakteristiką, spaudoje skelbtus spektaklių įvertinimus, taip pat statistikos duomenis, kuriuos surinko Kazys Skaistgirys. Knygos kaina — 15 dolerių (už persiuntimą pridėti 2 dol.). Knyga gaunama, kreipiantis į O. Kremerį: 1005 Sherwood Dr., La Grange Park, IL 60526.

Velykų stalas ruošiamas balandžio 31 d., tuoj po Šv. Mišių Pal. Jurgio Matulaičio misijos, apie 12 val. Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje. Jūsų lauks gausus pasirinkimas tradicinio Velykų maisto, įvairiausi tortai, pyragaičiai ir kiti saldumynai. Reikia užsisakyti stalus ar pavienias vietas, skambinant Aldonai Palekienei tel. 708-448-7436. PLC renginių komitetas kviečia į Velykų stalo pasisvečiavimą.

Lietuvių operos pavasario šventė jau čia pat. Į „La Traviata“ spektaklį vadovai kviečia žiūrovus per visą žiniasklaidą ir tikisi, kad jūs taip pat paraginsite atsilankyti savo draugus bei pažįstamus. Bus smagu visiems suėjus į krūvą išvysti gal ir rečiau matomus veidus. Kalboms nei galo nebus! O „La Traviata“ spektaklis bus žavus — dalyvaus puikūs solistai, bus baleltas ir, kaip kiekvienais metais, visus žavės lankytojų mėgiamas Lietuvių operos choras.

Ieškote savo šaknų arba giminių Lietuvoje? O galbūt norėtumėte surasti giminaičius Amerikoje? Balzeko lietuvių kultūros muziejuje veikia genealogijos skyrius, kuris padeda lietuvių kilmės amerikiečiams surasti savo protėvius, vietas iš kur jie kilę, dabartinius gimines Lietuvoje. Šis skyrius taip pat padeda lietuviams iš Lietuvos ieškoti savo giminių Amerikoje. Jei turite klausimų apie geneologinius tyrimus, prašome kreiptis į muziejaus genealogijos skyriaus vedėją Loretą Mizarienę tel. 773-582-6500 arba rašykite: Balzeko muziejus, 6500 S. Pulaski Road, Chicago, IL 60629-5136.

„Seklyčioje“ Užgavėnėse Kanapinis — Onutė Lukienė (kaireje) ir Lašininis — Antanas Pauzuolis ginčijosi, ką sveikiau valgyti ir kaip pasninkauti.

„Seklyčioje“ Užgavėnių šventėje dalyvavo (iš kairės): Žvaigždeta naktis — G. Dainienė, visus į linksmą popietį sukvietusi renginių vadovė E. Sirutienė, Raudonoji kepuraitė — J. Dainiūtė, Žydas — A. Bagdonas, Čigonė — A. Pankienė, Kanapinis — O. Lukienė, Lašininis — A. Pauzuolis, Raseinių Magde — E. Valantiniene.

Downers Grove bibliotekoje informacijos kioską atidarant, Illinois Lietuvių Respublikonų lygos atstovai turejo progą mintimis pasidalinti su miesto pareigūnais. Iš k. miesto misijonierius Thomas Sisul, Pranas Jurkus, Downers Grove miesto meras J. Krajewski ir Anatolijus Milūnas.

NAUDINGA NAUJOVĖ — INFORMACIJOS KIOSKAS

Šiandien kompiuterio pagalba per „Interneta“ elektroniniuose puslapiuose randama įvairi informacija. Tai labai platus informacijos pasaulis. Tačiau ne visi tuos kompiuterius turi, ypač tai sunkiau prieinama vyresnio amžiaus asmenims.

Šią problemą pradeda spręsti Du Page apskrities socialinių patarnavimų skyrius, kuris per metus gauna daugiau negu 160,000 telefoninių paklausimų įvairiais reikalais.

Š.m. balandžio 5 dienos ankstyvą rytą Du Page apskri-

ties pareigūnai kartu su Downers Grove miesto, miesto bibliotekos, BVM Communications ir United Way of South Du Page atstovais oficialiai atidarė informacijos kioską Downers Grove bibliotekoje.

Atidaryme kviestų svečių tarpe buvo ir lietuvių atstovai: Romas Kronas — Lemonto Lietuvių Bendruomenės apylinkės valdybos pirmininkas, Gediminas Kazėnas — Lemonto LB Socialinio skyriaus vedėjas ir lietuvių respublikonų atstovai pirmininkas Anatolijus Milūnas ir Pra-

nas Jurkus.

Informacijos kioskas, pavaldintas „Gelbstinčios rankos“, — maždaug 8 pėdų aukščio, tartum spinta su ekranu. Šis kioskas buvo sukurtas BVM Communications firmos ir suteikia galimybę bet kam gauti įvairią informaciją apie socialinių patarnavimų įstaigas, apie apskrities valdžios įstaigas, vietinius įvykius, darbų pasiūlas, pramogas, restoranus ir kt.

Du Page apskrities socialinių patarnavimų skyrius turi ir savo informaciją apie pagalbą reikalingiems maisto, drabužių. Yra speciali informacija vyresnio amžiaus žmonėms. Yra informacijos reikalin-

giems vaikų priežiūros ir kt. Visa tai lengvai pasiekama palietus pirštu ekrane žodį ar sakinį. Ir visa tai konfidencialiai atliekant pačiam paklausėjui. Informacija nemokama ir, pageidaujant, pirštu davus komandą, informacija spausdinama. Šių informacijos kioskų tinklas bus plečiamas visoje apskrityje. Informacija bus nuolat papildoma. Čia bus proga įdėti informacijos ir apie lietuvių bendruomenės veiklą Du Page apskrityje.

Lietuvių atstovams buvo puiki proga šio atidarymo metu susipažinti ir pabendrauti su apskrities ir Downers Grove miesto valdžios pareigūnais. Sveikinant praėjusiais metais išrinktą naują Downers Grove merą Brian J. Krajewski, buvo malonu išgirsti jog jo proseneliai buvo kilę iš Lietuvos.

Po atidarymo kalbų ir sveikinimų buvo perkirptas kaspinis ir informacijos kioskas atidarytas naudojimui.

Po oficialios dalies dalyviai buvo pakviesti vaišėms, kur buvo proga prie karštos kavos ir skanumynų ilgiau pabendrauti. Kadangi šis informacijos centro atidarymas vyko 8 val. ryto, tad daugelis dalyvių džiaugėsi pirmais netikėtais pusryčiais.

Šiuo informacijos kiosku turėtų naudotis ne tik Downers Grove, bet ir apylinkių lietuviai. Jis yra Downers Grove miesto bibliotekoje, 1050 Curtiss Street, pirmame aukšte, netoli knygų registracijos stalo.

Anatolijus Milūnas

NAUJA „VAIKO VARTŲ Į MOKSLĄ“ PROGRAMA

Su pagalba ir pasididžiavimu „Drauge“ skaitome ilgus aukotojų sąrašus, kuriuose aukos skiriamos Lietuvos Vaikų globos organizacijoms: „Lietuvos Našlaitių globos“ komitetui, „Saulutei“, Almos fondui, „Lietuvos Vaikų vilčiai“ ir kt. Prie šio sąrašo reikia pridėti ir „Vaiko vartų į mokslą“ būrelį, kuris irgi turi savo aukotojus — tautiečius rėmėjus. Lietuvos vaikams niekas negali likti abejingas. Tai jaudina kiekvieną, ypač šiuo sunkiu ekonominiu nuosmūkiu laiku, dėl kurio daugiausiai nukentėję vaikai. Didelis ir vis augantis jaunų žmonių nusikalstamumas, gatvėse slampinėjančių vaikų ir jaunuolių iš asocialių šeimų bendras moralinis nuosmūkis verčia susimąstyti dėl skubios ir veiksmingos pagalbos. Vaikai — Lietuvos ateitis. Visi norime, kad ji būtų šviesi ir laiminga.

Būrelis „Vaiko vartai į mokslą“ aktyviai įsijungė į šį reikalingą darbą. Būrelio veikla neapsiriboja vien materialine parama. Pagrindinis uždavinys yra asocialių šeimų vaikų auklėjimas, siekiant sudaryti sąlygas šiems vaikams siekti mokslo, ugdyti dvasines vertybes, kurių vaikas negauna šeimoje.

„Dvasingumas — tai gyvenimo būdas mūsų požiūris į gyvenimą — teigia teologai, filosofai. Tai formuoja žmogų ir daro įtaką jo santykiui su Dievu, patu savimi, artimaisiais bei pasauliu. Dvasingumas negali būti atskirtas nuo to laiko ir vietos, kur gyvename. Tai atsakas tam tikroje aplinkoje. Jis apima žmogaus elgesį, jo veiksmus, pasireiškia mažais kasdieniais pasirinkimais, priklauso, kaip bendraujame su kitais mokykloje, darbe, šeimoje, gatvėje, parduotuvėje ir t.t.

Sumanių pedagogų ir kitų profesijų būrelio narių deka, sudaryta konkrečių dvasinių-moralinių vertybių ugdymo

programa, mėnesiniai planai. Tai žmogiškųjų vertybių, kurių vaikai negauna šeimoje ar aplinkoje, visuma. Programa apima sąvokas: tautiškumas, sąžiningumas, darbštumas, atjauta, pagalba, draugiškumas, dosnumas ir kt. Šių sąvokų aiškinimui naudojami suprantami vaikams būdai, filmajuostės, knygos, piešiniai, plakatai, vaizdajuostės apie tautines šventes, tautos didvyrius, išmyius žmones, sportą ir kt.

Šios programos vykdymui vieneriems metams į Lietuvą išvyksta trys mokytojos savanorės, būrelio narės. Planuojama dirbti su vaikais laikinos globos centruose. Būrelis kviečia daugiau savanorių vienerius metus dirbti Lietuvoje.

Programos vykdymui yra kuriama materialinė bazė. Išsiųsta dešimt dėžių mokslo priemonių siunta Vilniaus „Vilties angelo“ programai, penkios dėžės mokslo priemonių. Kazlų Rūdos Carito pamokinei programai išsiųsta knygų, septynios dėžės mokslo priemonių ir drabužių Marijampolės ir Rumbonių kaimo Vaikų namams, o taip pat vaizdajuosčių bei kitų mokslo priemonių. Sėkmės laidas — meilė ir nuoširdumas, Oskaro Milašiaus žodžiais tariant, „...laimingas tas, kas atsiduoda žmonių meilei ir gauna iš pasaulio tiek, kiek pats yra davęs...“.

Būrelio „Vaiko vartai į mokslą“ veiklą remia mūsų tautiečiai, kurie neabejingi Lietuvos ateities problemoms. Pirmą kartą skelbiame aukotojų sąrašą, būrelio rėmėjus, kurie nuo 1998 metų iki šių metų kovo mėnesio suaukojo: Rimas, Viktorija Siliūnai 1,900 dol.; Jonas, Laima Šalčiai 1,100 dol.; Rita Vencloviene 750 dol.; P. ir D. Kisieliai 250 dol.; Julius, Izabelė Šmulkščiai 210 dol.; Irena Grigaitienė 200 dol.; Vytas Černius 200 dol.; Vaclovas, Asta Kleizos 120 dol.; Nijolė

Nausėdienė 155 dol.; Regina Padleckas 110 dol. Po 100 dol. auکوjo: Irena Kriaučiūnienė Birutė Mockienė, „Sietuva“, Romas ir Rasa Pukščiai, Justas ir Janina Lieponiai, Birutė Pabedinskienė, Sigutė Mikrut, Dalia Anysas, Pasaulio lietuvių centras. Po 50 dol. auکوjo: Bronius Polikaitis, Dana Kapčinskienė, Regina Ostrauskienė, Vida Stankus, A. ir R. Staniuliai, Eglė ir Arvydas Paulikai, Meilutė Kusak, T. ir R. Rudačiai, Danutė Balaišienė, Regina Ostis, Laimutė Stepaitytė, Giedrė Gillespie.

Būrelis „Vaiko vartai į mokslą“ dėkoja visiems už au-

kas, skirtas apleistiems Lietuvos vaikams. Aukotojus skelbsime spaudoje. Lauksime daugiau naujų būrelio rėmėjų ir iš lietuviškų organizacijų.

Smulkesnę informaciją galite gauti, paskambinę telefonu 847-940-0233, elektroninis paštas — 847-945-4854.

Aukas galima siųsti adresu: „Vaiko vartai į mokslą“, „Child's Gate to Learning“, 507 Longfellow Ave., Deerfield, IL 60015.

Būrelio darbo sėkmė ar nepasisekimais dalinsimės su savo aukotojais, rėmėjais ir skaitytojais.

Alina Bičkienė

SKELBIMAI

x Karaliaučiaus srities lietuviškų mokyklų paramai per Mažosios Lietuvos Lietuvių draugiją Čikagoje auکوjo:
\$500 — Mečys Krasauskas.
\$100 — Vytautas Lapatinskas.
\$75 — Adele Sakalienė; Dr. Daina Variakojis.
\$50 — Liudas ir Irena Kirkus.
\$25 — Dr. Algirdas Devenis; Petras Kisieličius; Marija Kuprienė; Algirdas Pivaronas.
\$20 — Elena Druskis; Juozas Vaineikis; Sofia Verbas.
\$15 — Regina Balsienė; Danguolė Ilginytė.
\$ 10 — Albertas Balilonis; William G. Burimaskas; Ona Deveikis; Viktoras ir Ona Motušiai; Kun. Kęstutis Trimakas; Vytautas Vizgirda.
\$5 — Petras Narutis. Rėmėjams dėkojam. „Karaliaučiaus krašto lietuvių“, 1394 Middleburg Ct., Naperville, IL 60540-7011.

• Dar nevēlu užsakyti savo giminėms ir pažįstamiems velykinę dovaną — lietuviškos rūkytos mėsos produktų rinkinį. Užsakydami „Vėtrų ainiai“ Lietuvos — JAV bendros įmonės gaminius, paremsite ir Lietuvos ūkininką. Užsakymai telefonu 630-257-2034.

239600

• Aleksandro Pakalniškio, Sr., gimtadienio proga \$275 „Saulutei“. Lietuvos vaikų globos būreliui, suaukojo Ada ir Domas Misiuliai, Juozas ir Aldona Brizgiai, Zuzana Pupienė, Mečys ir Pranutė Skruodžiai bei Aleksas Lauraitis. „Saulutė“ nuoširdžiai sveikina p. Aleksandrą Pakalniškį ir dėkoja prisiminusiems vargingai gyvenančius Lietuvos vaikučius. Indrė Tijiūnėlienė, „Saulutės“ pirm., atsiprašo už klaidingą sumą, išspausdintą balandžio 15 d. „Drauge“.

• Lietuvos Dukterų draugija ruošia priešvėlykinį pyragų ir margačių pardavimą savo nameliuose, 2735 W. 71 St. balandžio 20 d. nuo 8 v.r. iki 2 v.p.p. Kviečiame visus atsilankyti ir apsirūpinti skanumynais Vėlykų stalui. Tuo prisidėsite prie Lietuvos Dukterų labdarybės darbų. Taip pat prašome draugijos narses gausiai prisidėti savo kepsniais ir margačiais.

242200

Tai - jūsų laikraštis
DRAUGAS
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY